

č. 1, 11/2020

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

foto: Iveta Schimmerová

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- Doba roušková aneb výuka venku
- Projekty
- Historické okénko
- Kukátko do první až šesté třídy
- Rozhovor a anketa
- Střípky ze školní družiny
- Fotosoutěž
- Seriály
- Komiks
- Zábavníček

Šablony II – využití ICT ve výuce na ZŠ

V prvním pololetí letošního roku dobíhají aktivity, které si škola zvolila v rámci výzvy Šablony II, ve kterém ministerstvo školství nabídlo celkem 6 miliard korun. Jednou z aktivit, kterou jsme zvolili, byla šablona Využití ICT ve vzdělání v ZŠ. Díky ní jsme získali prostředky na nákup tabletů pro žáky. Aktivita má za cíl rozvoj digitálních kompetencí pedagogických pracovníků i žáků v prostředí vzdělávání v 21. století. Principem je zavádění nových ověřených výukových metod při využití informačních technologií ve výuce běžných předmětů. A tak se od letošního září setkávají osmáci v hodinách zeměpisu nebo matematiky právě s tablety. Na tabletech se dá realizovat spousta výukových aktivit, např. vyhledávání informací na internetu, zpracování krátkého textu o daném tématu, vyplňovat online test, pracovat s online slepou mapou nebo řešit online cvičení z matematiky. Ze zkušeností z loňského roku je pro učitele i žáky skvělé prostředí ClassFlow, které umožňuje v reálném čase interaktivní výuku. Učitel zadá úkol, který se zobrazí všem žákům na jejich zařízení, žák zvolí z nabízených odpovědí, nebo napíše svou odpověď, kterou odesílá zpět učiteli. Učitel ihned odpovědi vyhodnocuje a může je promítnout žákům na interaktivní tabuli a dále s nimi pracovat. Možností je spousta, a výuka tak získává na atraktivitě. Do procesu se víc zapojují i slabší žáci, a to je jeden z hlavních cílů. Věřím, že se moderní technologie budou ve výuce objevovat stále častěji a bude se tak dařit rozvíjet digitální dovednosti žáků i učitelů.

Michal Špirit

72 hodin

Rok se s rokem sešel a opět se přiblížila doba registrace nového projektu do akce 72 hodin, které se tradičně účastníme už několik let. Po domluvě s paní starostkou a panem Dohnalem jsme se rozhodli zkrášlit pozemek víceúčelového hřiště naproti škole výsadbou nových keřů a stromků. Projekt jsme zaregistrovali, objednali projektová trička a těšili se na polovinu října. Do školy postupně dorazily projektové náramky, speciální tužky s bylinkami a také krásná trička. Bohužel jsme ale nepočítali s tím, že budou od 14. října opět uzavřeny školy. Jenže co s nakoupenými keři a stromky? V den projektu počasí nepřálo, a tak jsme se pro výsadbu rozhodli v úterý 20. října. Distanční výuka v tento den probíhala offline, protože byl avizovaný výpadek elektřiny v části obce, a tak jsme tento čas využili právě k realizaci letošního projektu. Do sázení se zapojili téměř všichni učitelé pod odborným dohledem pana Ing. Dohnala. Rád bych touto cestou poděkoval nejen jemu, ale i Obecnímu úřadu Želešice, který pro nás sazenice zajistil. Snad

Michal Špirit

bude situace v příštím roce přívětivější a do akce 72 hodin se budou moci zapojit i naši žáci.

Na farmě

Dne 29. 9. 2020 navštívily děti ze školní družiny v rámci projektového dne ekofarmu Jalový dvůr v Heršpicích. Děti byly rozděleny do skupin a postupně si prohlédly zázemí koňských stájí a další vybavení. Dozvěděly se zajímavosti o zvířatech, která na farmě chovají, např. koně, ovce, kozy, lamy, osly, pávy, králíky, prasata. Od pana kočího se děti dozvěděly, jaké koně se na farmě chovají a jak se správně podle barev označují, např. vraník, hnědák, ryzák, bělouš, žluťák, plavák, strakoš. Poté měly možnost se svézt jak na koni, tak v zapřaženém kočáru, což byl pro ně velký zážitek. Po celou dobu byly děti venku v kontaktu se zvířaty a mohly vidět, jakou práci farma obnáší a že vlastnit koně vyžaduje spoustu práce a zodpovědnosti. Získané vědomosti a dovednosti děti uplatnily a rozvinuly při zpracovávání pracovních listů. Všem se na farmě moc líbilo a určitě se na toto místo rádi zase vrátíme. Jen tak pro nic za nic se neříká, že nejkrásnější pohled na svět je z koňského sedla.

Táňa Bochýnková

Doba roušková

Doba roušková. Tak by se dal označit začátek probíhajícího školního roku. Ministerstvo zdravotnictví vyhlašuje, že roušky jsou povinné ve společných prostorách. Zvykáme si, že musíme mít roušku, když jdeme na toaletu, když jdou děti pro pomůcky nebo do jídelny. Záchranu děti hledají ve třídách. Tam rouška povinná není a tak se většinu dne „skrývají“ právě tam. Bohužel tento ostrov bezrouškového prostoru mizí ve třetím zářijovém týdnu. Ze dne na den přichází nařízení, že jsou roušky povinné i během vyučování ve třídách druhého stupně. Co teď? Kde hledat prostor, kde se dá volně nadechnout, nemít na nose celý den tu divnou věc, ve které se nedá vydržet? Většina učitelů neváhá a využívá krásného podzimního počasí. Kolemjdoucí se nestačí divit. Ve škole zvoní a ze dveří budovy vychází skupinky a vybírají si místo před školou, na atletickém oválu, za novou přístavbou. Z jednoho koutu hřiště jsou slyšet informace o africkém kontinentu, o pár

metrů se žáci učí chemii. Před školou se sedí na trávníku a řeší se německé členy nebo starověký Egypt. Zpěv šesťáků za přístavbou jasně ukazuje, že i hudební výchova se dá učit venku. Učitelé se snaží ulevit sobě, ale hlavně žákům a dopřát jim „bezrouškovou“ hodinu. A co na to želešičtí školáci? Venkovní hodiny kvitují s povděkem, a dokonce si na závěr hodiny zeměpisu oběhnou jedno kolečko kolem hřiště. Snad nám bude přát počasí a budeme moci využívat venkovních prostor co nejdéle.

Michal Špirit

Koroně navzdory

„Humor je solí země. Kdo je jím dobře prosolený, vydrží dlouho čerstvý,“ řekl kdysi Karel Čapek a my jsme se v posledních dnech přesvědčili, že měl pravdu.

Když jsme se 1. září po době delší, než je obvyklé, opět sešli ve škole, nebyl mezi námi nikdo, kdy by se netěšil. I ti, kteří se zpočátku snažili tvářit zarputile, nakonec roztáli a uznali, že chodit do školy je prima. Obavy a nejistotu jsme se snažili házet za hlavu a těšili jsme se na dni příští. K úplnému normálu se ale náš život nevrátil. Ve škole přibyly láhve s dezinfekcí, hodně jsme větrali, nemohli jsme o přestávkách navštěvovat kamarády z jiných tříd, v jídelně nás obsluhovali učitelé. To všechno jsme dělali velmi zodpovědně, abychom nemuseli znovu do karantény.

Pak ale přišla první rána. I když jsme se opravdu snažili a nikdo z nás nebyl nijak vážně nemocný a i těch nemocných nebylo víc než normálně, museli jsme nasadit roušky ve společných prostorách. Rádi jsme nebyli, ale řekli jsme si: „Budiž. Hlavně, když je nemusíme mít v hodinách.“

Jenomže, i když jsme zase všechny pokyny a pravidla poctivě a zodpovědně dodržovali, bylo rozhodnuto, že musíme roušky nasadit i v hodinách. Tedy v hodinách je máme zatím jenom my, druhostupňáci, a naši učitelé. Byli jsme z toho doslova a do písmene otrávení. Špatně se nám dýchalo, mnohdy si nerozumíme, protože nás není dobře slyšet, bojíme se, že nám zase zavřou školu. V tuto chvíli už šlo do tuhého, a tak jsme se rozhodli bojovat.

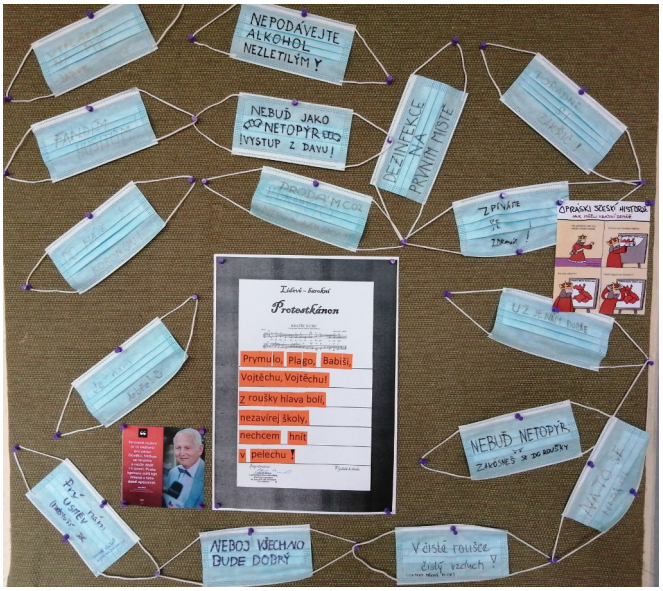

„Smích léčí,“ říká staré známé rčení, a tak jsme se rozhodli pro léčbu. Ve slohu jsme si vyzdobili roušku údernými hesly, v hudebce jsme si zazpívali protikaranténní kánon a kdy jen to šlo, prchali jsme i se svými učiteli ven, abychom si mohli roušky na chvíli sundat, nadechnout se a naučit se něco nového.

Pořád se bojíme, že nás zavřou, ale všichni víme, že dokud máme jeden druhého, jsme veselí a máme chuť žít, neskolí nás ani tento virus. Vždyť ne nadarmo se říká: „Co tě nezabije, to tě posílí.“

Přejeme všem hezký podzim, pevné zdraví a veselou mysl. Protože veselá mysl – půl zdraví!

osmáci a Dana Kadlčíková

Matematický klokan 2020 (online)

Kategorie Cvrček	třída	Body (max. 90)
Boháček Michal	2.	90 b
Balátová Anna	3.	86 b
Ficová Adéla	3.	85 b
Brychta Patrik	2.	85 b

Kategorie Klokánek	třída	Body (max. 120)
Lovecká Tereza	5.	114 b
Bezděk Jiří	5.	105 b
Fialková Kamila	5.	98 b

Kategorie Benjamín	třída	Body (max. 120)
Bezděk Ondřej	6.	109 b
Pikna Richard	7.	103 b
Hřebec Dominik	7.	99 b

Kategorie Kladet	třída	Body (max. 120)
Horký Jindřich	8.	81 b
Burda Daniel	9.	75 b
Saleta Jiří	9.	72 b

Michal Špirit

Rozhovor

Nabízíme vám malou ochutnávku z rozhovoru s naší novou paní ředitelkou, Mgr. Janou Cackovou. Celý rozhovor najdete na straně 19.

„Nej“ naší paní ředitelky:
jídlo: španělský ptáček
pití: pivo
zvíře: pes
písnička: cokoliv od skupiny Chinasky
film: Frida
barva: černá

Prvňáčci se učí písmeno „P“

Antonín Sklenka, I. třída

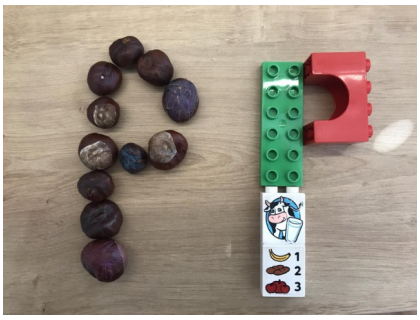

Melisa Gjocaj, I. třída

Matěj Pejchar, I. třída

Rozálie Skalická, I. třída

Jan Matuška, I. třída

Dominika Gregorová, I. třída

Po těch štěbetajících hlavičkách se mi stýská...

Hana Frišová

Okénko druhé třídy aneb Co se u nás děje

A je to tu, prázdniny skončily, konečně jsme opět ve škole. Někteří z nás se nemohli dočkat. Někteří dokonce paní učitelce napsali i pohled. Neviděli jsme se pohromadě velmi dlouho. Někteří z nás nebyli ve škole pět měsíců, neboť byla škola zavřená a učili jsme se na dálku.

Kvůli opatřením neproběhlo slavnostní zahájení školního roku jako obvykle. Přesto k nám všem ve škole mluvila nová paní ředitelka, Mgr. Jana Cacková. Představte si, že jsme si ji promítali na projekčním plátně. Stejně tak jsme si i pustili hymnu České republiky. Zahájení bylo velmi pěkné, i když netradiční.

A to nebyly všechny novinky. Je nás víc, do třídy přibyly dvě dívky a také máme nového spolužáka. Je nás tedy 24 + 1 holčička, co studuje v Německu. Celkem tedy 12 holek a 13 kluků.

Další novinkou je hodina angličtiny, která nás baví. Zpíváme tu písničky, učíme se nová slovíčka. Po měsíci umíme barvy, představit se, známe i některé anglické pokyny.

Ve škole nás paní učitelka musí občas krotit, někdy i zvýší hlas, přesto se na ni moc těšíme. A ona na nás také. Prožíváme spoustu pěkných a veselých chvilek.

I přesto, že se po chodbách nosí roušky, můžeme chodit pouze na záchod, nebo jsme ve třídě, jsme rádi, že jsme tu spolu. Pak to ale přišlo. Počet nakažených lidí stoupá. Hrozí, že se školy opět zavřou. A od 14. října se to opravdu stalo. Nově se učíme pomocí MS Teams, kde s paní učitelkou máme online hodiny. Ale dostáváme sem i úkoly pro offline výuku. Během online hodin si i zpíváme, zvládneme si i zacvičit. Po hodině si s námi paní učitelka chvilku povídá a my máme prostor jí ukázat svoje domácí mazlíčky. Doufáme, že se brzy vrátíme do školy. Kromě učení mnozí z nás doma tvoří různé věci, které pak posíláme paní učitelce, abychom jí udělali radost.

Koukněte se, jak jsme šikovní.

druháci a Aneta Adamcová

Korálkování *(Lucie Hájková)*

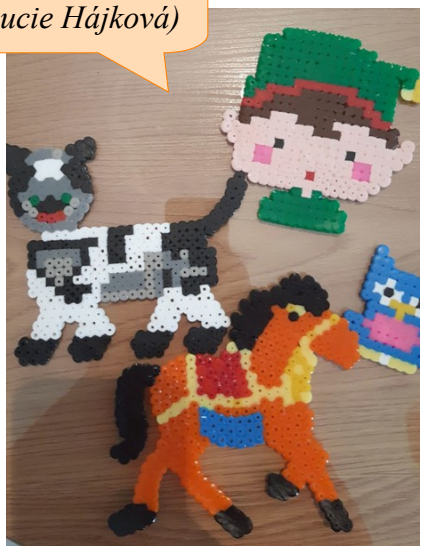

Ježci z kaštánků *(Isabela Štouračová)*

Svícny a květiny *(Chanell Matos da Silva)*

Halloween (*Veronika Vlachová*)

Malí básníci ze dvojky

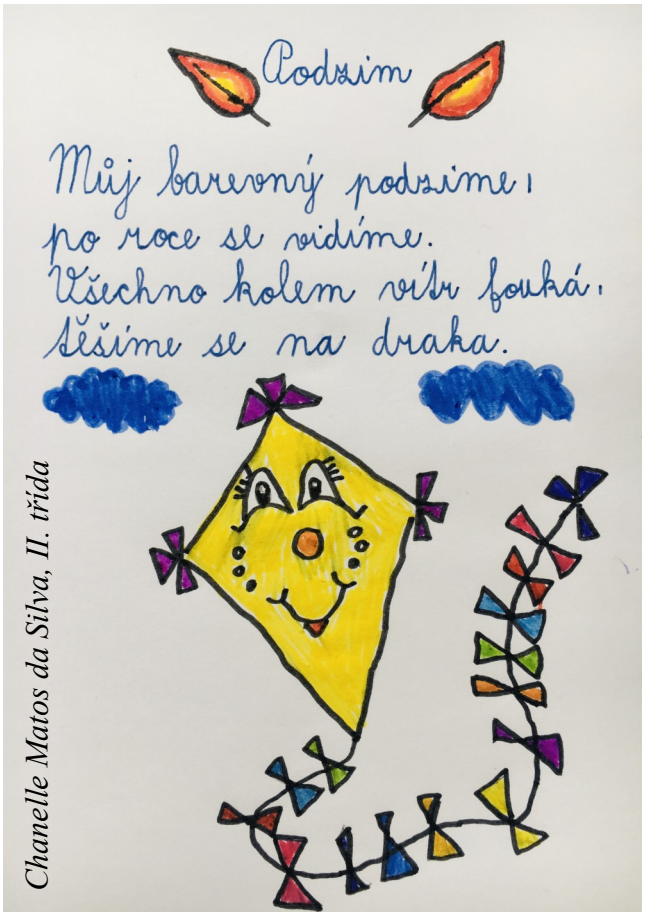
Podzim

Můj barevný podzime,
po roce se vidíme.
Všechno kolem vítr fouká,
těšíme se na draka.

Chanelle Matos da Silva, II. třída

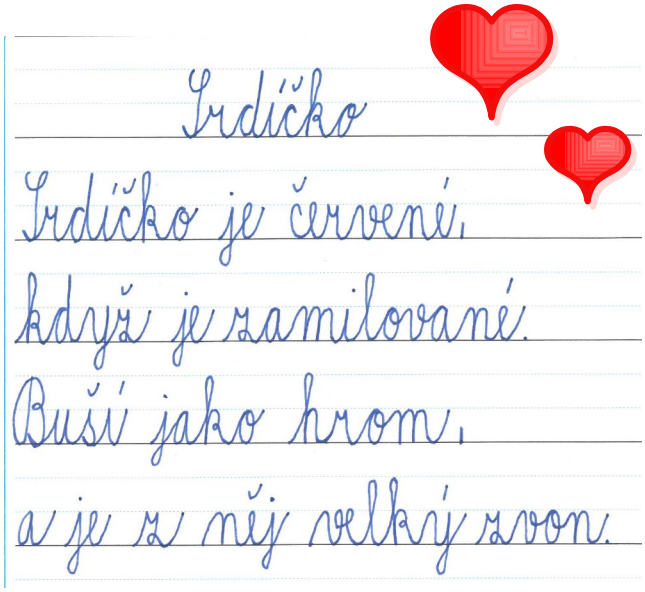
Srdíčko

Srdíčko je červené,
když je zamilované.
Buší jako hrom,
a je z něj velký zvon.

Chanelle Matos da Silva, II. třída

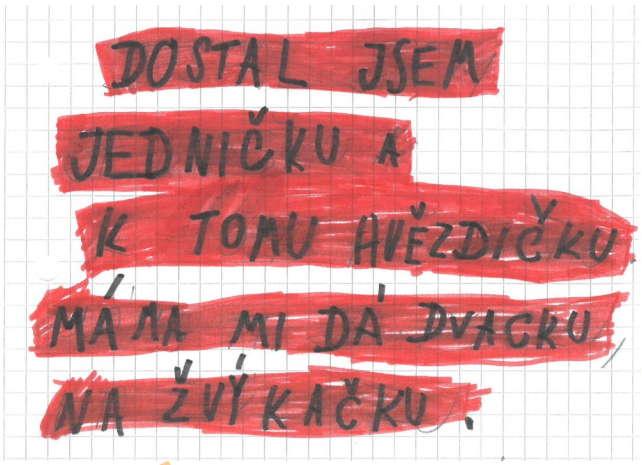
DOSTAL JSEM
JEDNIČKU A
K TOMU HVĚZDIČKU
MÁMA MI DÁ DVACKU
NA ŽVÝKAČKU.

Vojtěch Vrbka, II. třída

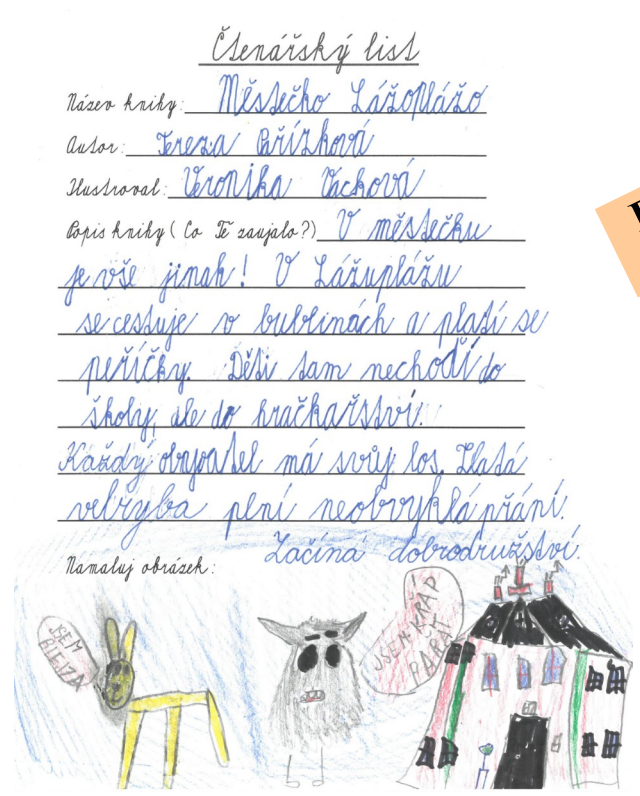
Čtenářský list

Název knihy: Městečko Lážoplážo
Autor: Tereza Pařízková
Ilustroval: Veronika Vacková
Popis knihy (Co Tě zaujalo?) V městečku je vše jinak! V Lážuplážu se cestuje v bublinách a platí se peříčky. Děti tam nechodí do školy, ale do hračkařství. Každý obyvatel má svůj los. Zlatá velryba plní neobvyklá přání.
Namaluj obrázek: Začíná dobrodružství.

Lucie Hájková, II. třída

Pro dobrou náladu

Jiří Žáček
Štěstí

Štěstí chodí z města k městu,
nevynechá žádnou cestu.
Kde jsou lidé laskaví,
tam se štěstí zastaví.

přepsal Michal Boháček, II. třída

Zpátky do minulosti
Děti ze druhé a třetí třídy zvěřejnily své prázdninové zážitky z roku 2000 ve školním časopise Ypsilonek (strana 28)

My jsme žáci třetí BÉ...

Ráda bych Vás pozvala na návštěvu k nám do třídy. A protože se teď nemůžeme navštěvovat fyzicky, tak to udělám alespoň formou příspěvku do našeho školního časopisu.

Asi si říkáte, co je to za divné věci, že jsme třída 3.B? No, je to úplně jednoduché! Pro letošní školní rok platí, že: „My jsme žáci 3.B, bereme však na sebe podobu zajíce, žirafy či krabice. To je pěkná směsice!“ Ano, pro letošní rok jsme se inspirovali asi nejznámějšími třeťáky v naší republice, a to Machem a Šebestovou. Tito jsou našimi průvodci i v rámci celoroční třídní soutěže Cestujeme po České republice. V ní je naše třída rozdělena do tří skupin a sbíráme za splnění úkolů vršky. Za ně si pak všechny týmy nakupují různá území, města či místa na stírací mapě ČR.

A cestujeme nejen teď… Letošní třeťáci cestovali po různých místech naší krásné země nebo do zahraničí i během letních prázdnin a spousta z nich si vedla svůj prázdninový deník. Je velmi zajímavé, co vše zažili. Přikládám proto malou ochutnávku.

Tomáš Prachovský, III. třída

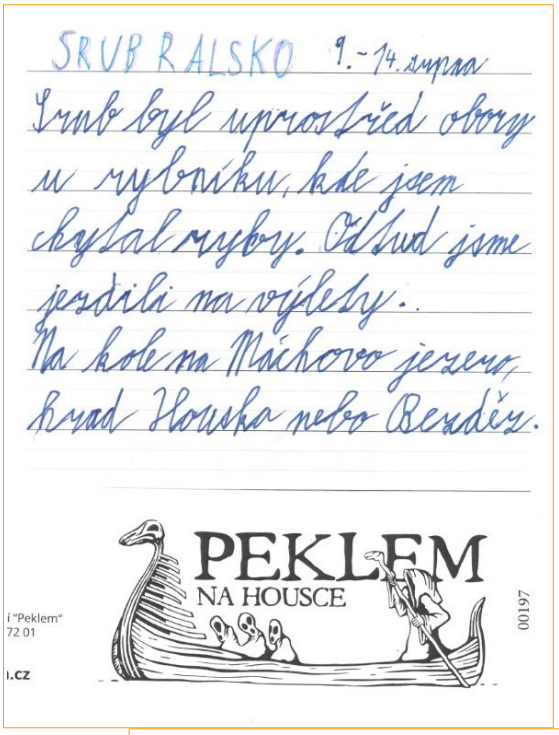

Timon Hasilik, III. třída

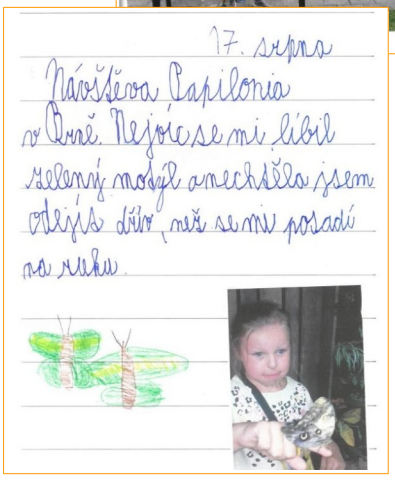

Natálie Jandová, III. třída

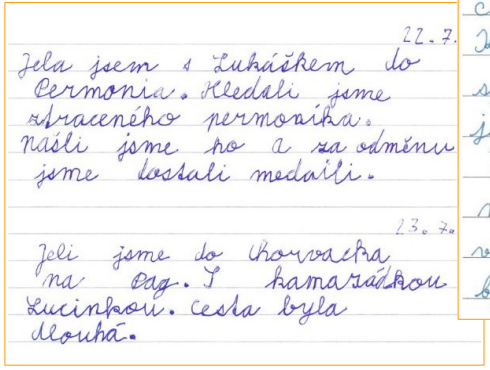

Zuzana Havlová, III. třída

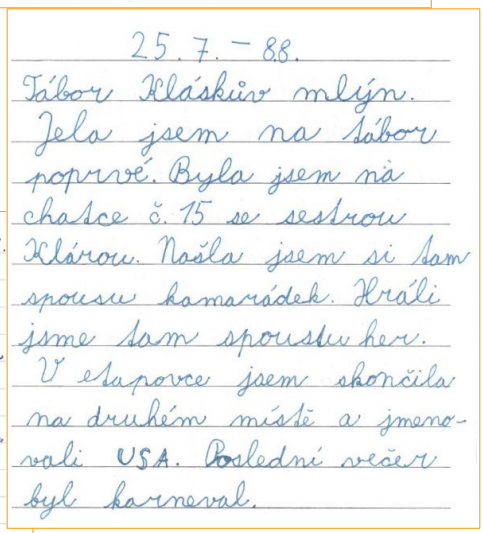

Adéla Ficová, III. třída

My jsme žáci třetí BÉ…

(pokračování ze strany 9)

Na cestách, doma, o prázdninách i teď v průběhu školního roku čteme knihy. Jsem velmi ráda, že máme ve třídě tolik aktivních a dobrých čtenářů. Představte si, že je mezi nimi i rekordman, který za prázdniny přečetl čtrnáct knih! A co přečetl! Otto ke každé z nich nelenil napsat čtenářský list. Stejně tak i další děti z naší třídy vytvářejí moc pěkné zápisy a obrázky k přečteným knihám. Můžete si je prohlédnout na chodbě ve druhém patře školy na naší nástěnce „3.B“ nebo některé z nich omrkněte v rámci tohoto příspěvku. *dokončení na straně 11*

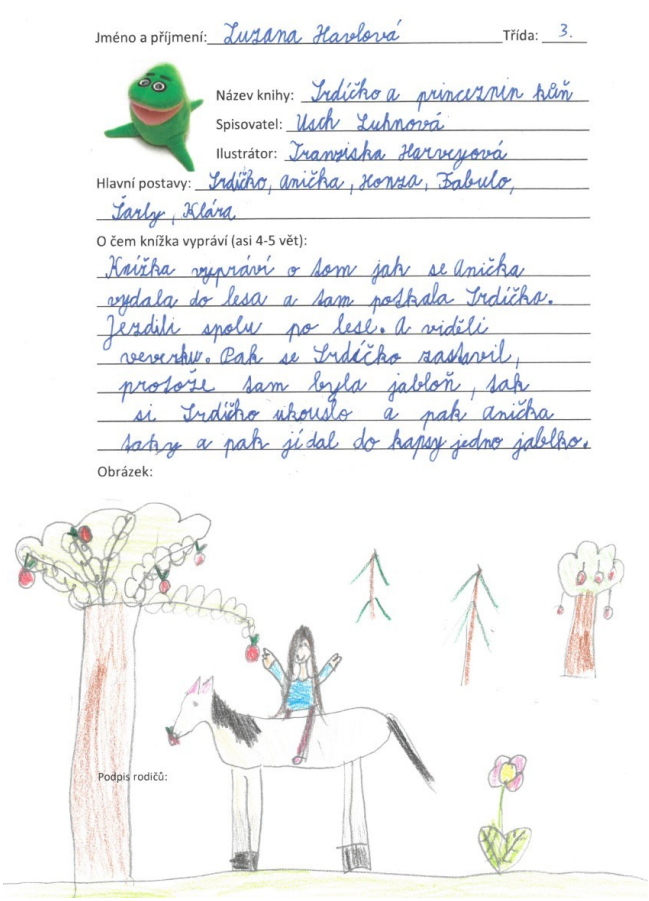

Jméno a příjmení: Luzana Havlová Třída: 3.

Název knihy: Srdíčko a princeznin kůň

Spisovatel: Usch Luhnová

Ilustrátor: Franziska Harvcyová

Hlavní postavy: Srdíčko, Anička, Honza, Fabulo, Šarly, Klára

O čem knížka vypráví (asi 4-5 vět):

Knížka vypráví o tom jak se Anička vydala do lesa a tam potkala Srdíčka. Jezdili spolu po lese. A viděli veverku. Pak se Srdíčko zastavil, protože tam byla jabloň, tak si Srdíčko ukouslo a pak Anička taky a pak jídal do kapsy jedno jablko.

Obrázek:

Podpis rodičů:

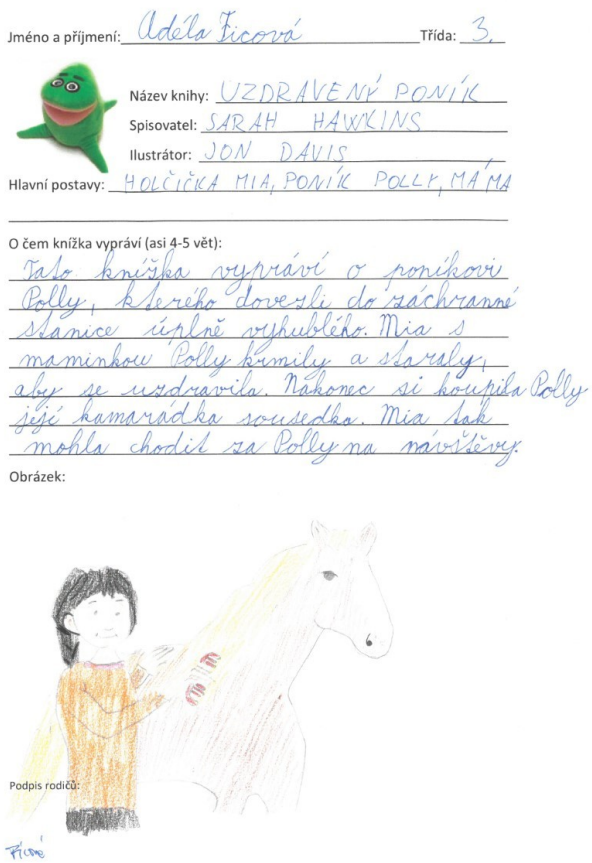

Jméno a příjmení: Adéla Ficová Třída: 3.

Název knihy: UZDRAVENÝ PONÍK

Spisovatel: SARAH HAWKINS

Ilustrátor: JON DAVIS

Hlavní postavy: HOLČIČKA MIA, PONÍK POLLY, MÁMA

O čem knížka vypráví (asi 4-5 vět):

Tato knížka vypráví o poníkovi Polly, kterého dovezli do záchranné stanice úplně vyhublého. Mia s maminkou Polly krmily a staraly, aby se uzdravila. Nakonec si koupila Polly její kamarádka sousedka. Mia tak mohla chodit za Polly na návštěvy.

Obrázek:

Podpis rodičů:

Jméno a příjmení: FRANTIŠEK ŠTOURAČ Třída: 3B

Název knihy: ŘEKNI MI ZVÍŘATA

Spisovatel: SOPHIE DE MULLENHEIMOVÁ

Ilustrátor: MARIE LIGIER DE LAPRADEOVÁ

Hlavní postavy: ZVÍŘATA

O čem knížka vypráví (asi 4-5 vět):

KNÍŽKA VYPRÁVÍ O CHOVÁNÍ ZVÍŘAT V JEJICH PROSTŘEDÍ. OD NAROZENÍ, PO DOSPĚLOST. ZPŮSOB JAKÝM PŘEŽÍVAJÍ V PŘÍRODĚ, KDE BYDLÍ A ČÍM SE ŽIVÍ. POPISUJE JEJICH ZVLÁŠTNOSTI.

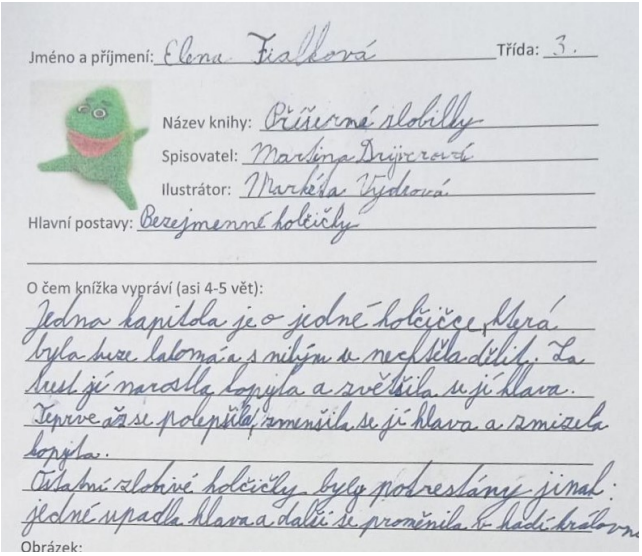

Jméno a příjmení: Elena Fialková Třída: 3.

Název knihy: Příšerné slobilky

Spisovatel: Martina Drijverová

Ilustrátor: Markéta Vydrová

Hlavní postavy: Bezejmenné holčičky

O čem knížka vypráví (asi 4-5 vět):

Jedna kapitola je o jedné holčičce, která byla tuze lakomá a s nikým se nechtěla dělit. Za trest jí narostla kopyta a zvětšila se jí hlava. Teprve až se polepšila, zmenšila se jí hlava a zmizela kopyta.

Ostatní zlobivé holčičky byly potrestány jinak: jedné upadla hlava a další se proměnila v hadí královnu.

Obrázek:

My jsme žáci třetí BÉ…

(pokračování ze strany 10)

A co jsme se letos už stihli naučit? V matematice „drtíme“ násobilku a naším cílem je, abychom ji uměli, jako když bičem mrská. V této chvíli už ji umíme celou. V češtině jsme se naučili vytvářet větné vzorce, popisovat zvířata podle osnovy a průběžně nepřestáváme trénovat krásné psaní. V prvouce se učíme o obcích a v angličtině se právě zabýváme jídlem. Nestyďte se a nabídněte si z ukázek třeťáckých prací.

větné vzorce

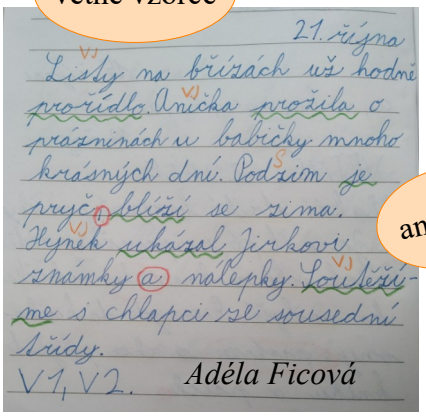

21. října

Listy na břízách už hodně prořídly. Anička prožila o prázdninách u babičky mnoho krásných dní. Podzim je pryč, blíží se zima. Hynek ukázal Jirkovi známky a nálepky. Loučíme se s chlapci ze sousední třídy.

V1, V2.

Adéla Ficová

angličtina

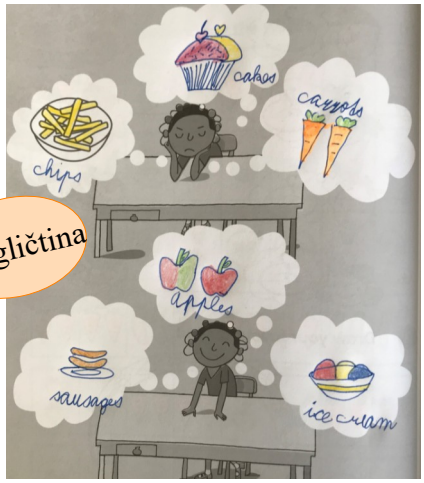

František Štourač

písanka

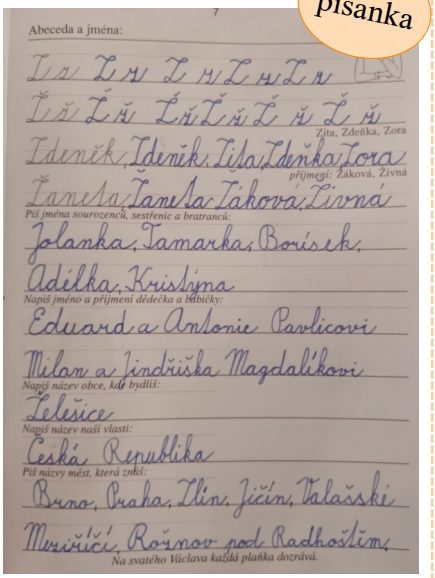

Beata Magdaliková

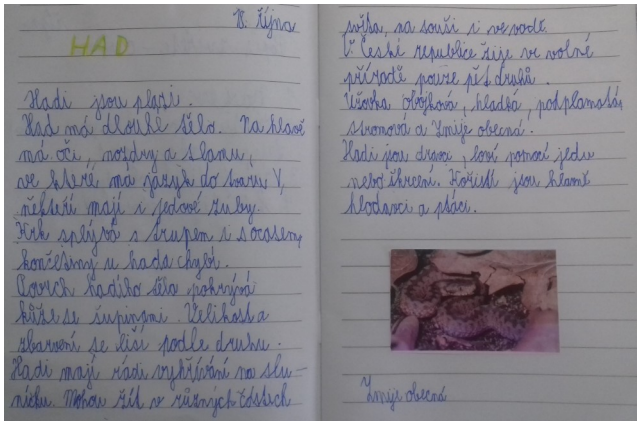

popis

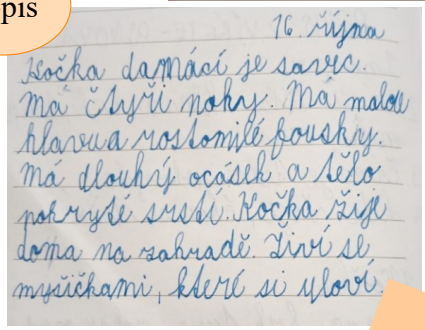

16. října

Kočka domácí je savec. Má čtyři nohy. Na malou hlavu vystupují fousky. Má dlouhý ocásek a tělo pokryté srstí. Kočka žije doma na zahradě. Živí se myškami, které si ulovil.

Natálie Jandová

Veronika Kleinová

Hejkal

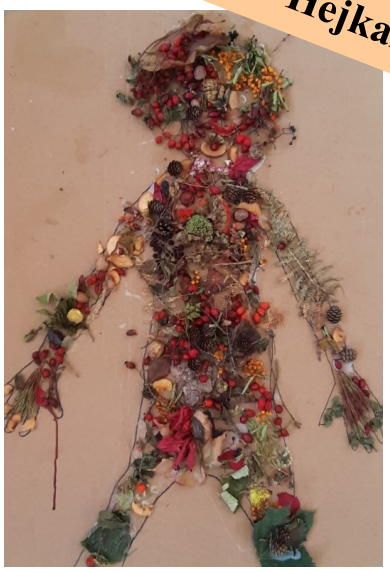

Podzim je v plném proudu a my jsme stihli ještě před odchodem na distanční výuku tvořit s dary přírody. Nejprve jsme pomocí podzimních přírodnin tiskli na papír skřítka Podzimníčka a potom jsme si z nich vytvořili Hejkala v téměř životní velikosti. Pracovali jsme ve skupinách a byla to zábava. Měla jsem radost, jak třeťáci při této činnosti spolu parádně spolupracovali. Ostatně, přesvědčte se sami na fotkách z tohoto tvoření.

Panečku, to jsem se zapovídala… Musíme již pro dnešek končit, ale nebojte, nevidíme se naposledy!

Dovolte mi, abych Vám jménem třeťáků poděkovala za návštěvu a pozvala Vás na tu příští!

žáci třetí třídy a Pavlína Jouklová

Nebelvírská čtvrtá třída

Začátek školního roku byl bezvadný. Máme novou paní učitelku, která je hodná, milá a sympatická. Vyzdobila nám třídu na téma Harry Potter. Vyrobili jsme si záložku Harryho Pottera, pavouky ze začarovaného lesa a dělali jsme myšlenkovou mapu. První den jsme dostali obálku s dopisem a jízdenkou do Bradavického expresu. Jízdenku můžeme využít na opravu známky. Za domácí úkoly, aktivitu a soutěže dostáváme kamínky mudrců. Ty se na konci měsíce spočítají a ten, kdo jich má nejvíc, dostane odměnu. Na konci měsíce společně hledáme viteály. Ve třídě máme i sebehodnocení. Taky máme každý svou ID kartičku s fotkou v bradavickém hábitu a s kouzelnou hůlkou. Jako bychom se učili v Bradavicích.

žáci čtvrté třídy a Lucie Palečková

Luštěnka

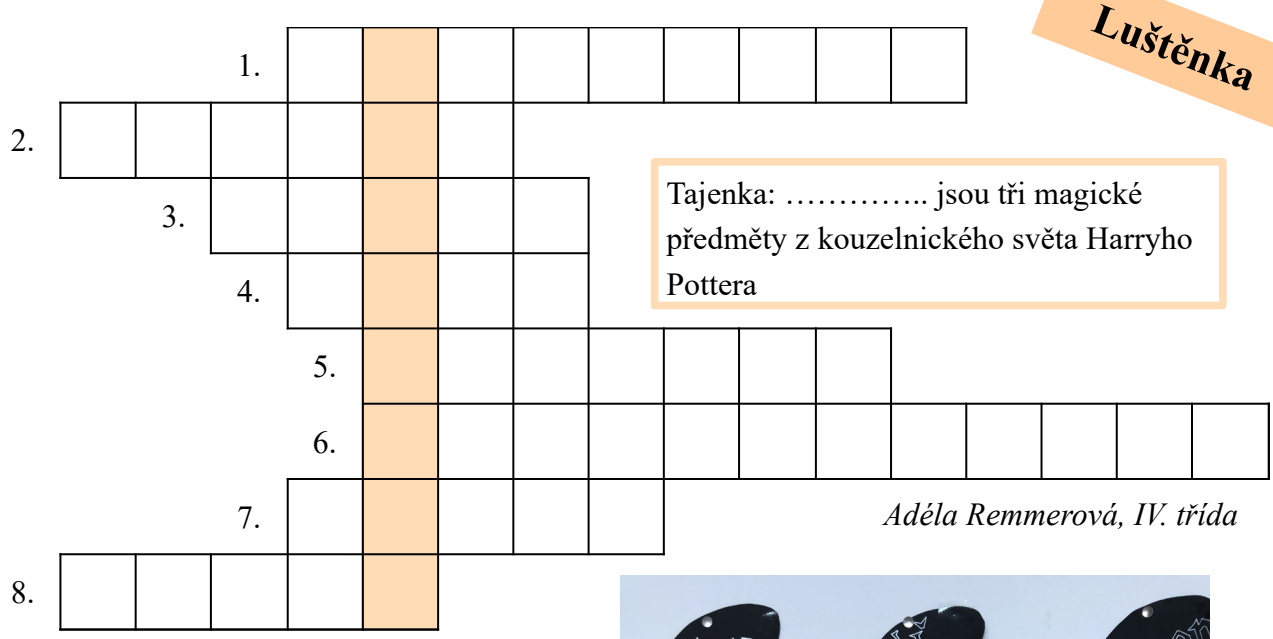

Tajenka: …….. jsou tři magické předměty z kouzelnického světa Harryho Pottera

Adéla Remmerová, IV. třída

1. název školy kouzelníků
2. příjmení Harryho
3. Co kouzelníci používají ke kouzlení?
4. máma Harryho se jmenuje
5. Co/kdo rozřazuje studenty do kolejí?
6. Harry měl hůlku po ……
7. Harry měl na čele …..
8. Co Harry nosí?

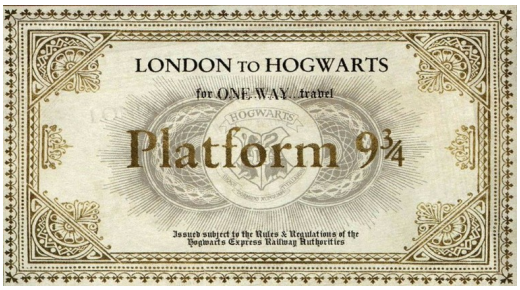

Depka nemá šanci

Zdá se Vám, že už je toho na vás dost? Ze všech stran se na nás valí omezení, školy nám zavřeli, učíme se z domova, navštěvovat se nemůžeme atd. Jsme zodpovědní, dodržujeme, co se má, ale přeci jen už to trvá dost dlouho a mohlo by se snadno stát, že se k nám pokradmu plíží depka (rozuměj deprese, chmury, blbá nálada, každý tomu říká jinak). Co s tím? Páťáci vám poradí.

páťáci a Jana Cacková

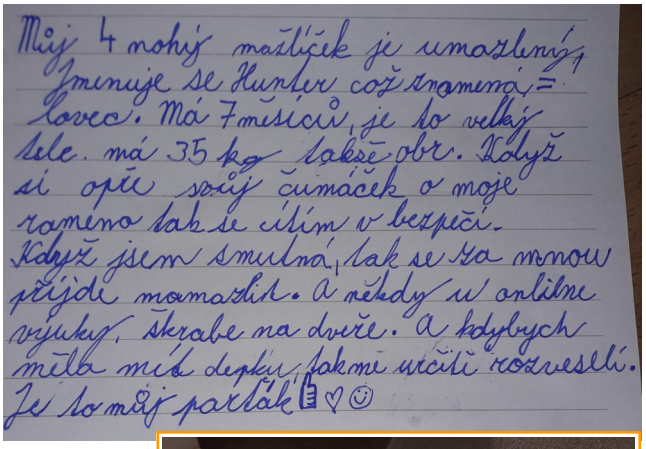

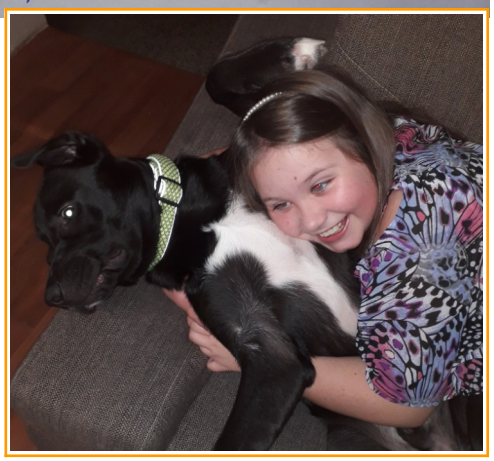

Valentýna Gregorová, V. třída

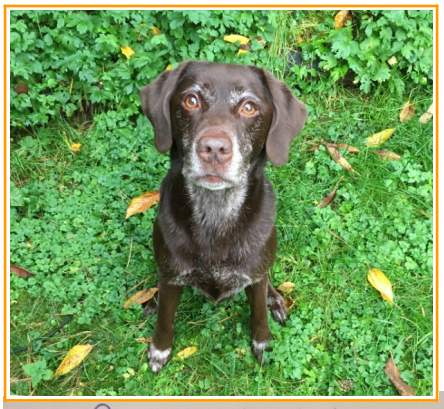

Vanesa Bulíčková, V. třída

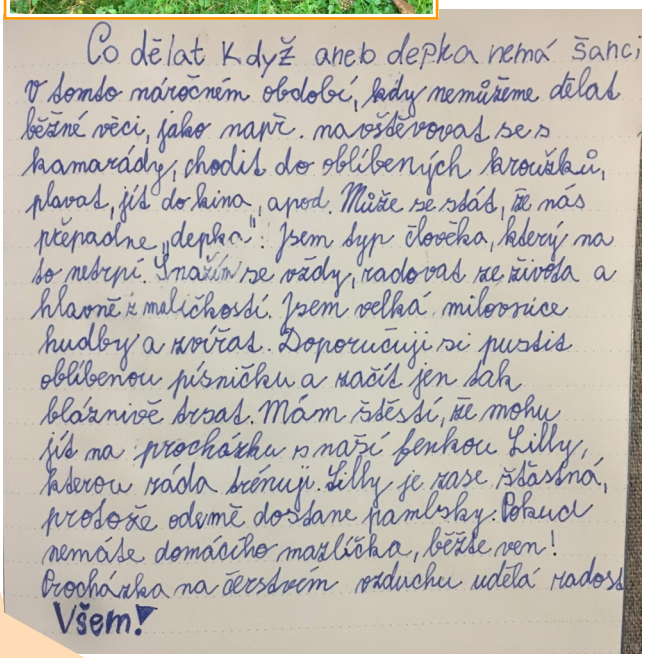

CO DĚLAT V TÉTO TĚŽKÉ DOBĚ???!!!

Jsem rád, že si aspoň můžu dát do těla trénováním.…
Můžu u toho být na čerstvém vzduchu a nemusím mít roušku. A taky se dívat na budovu školy, když nemůžu sedět v lavici.
Je dobré, že mám brachy, aspoň netrénuju sám.
Po velké makačce si dám dobrý oběd!

Štěpán Mička, V. třída

Depka nemá šanci

(pokračování ze strany 13)

Krásný den v přírodě
Staré pečivo a hurá na rybník za labutěmi. Krmení aneb kdo uteče vyhraje...

Tereza Lovecká, V. třída

Sára Gregorová, V. třída

Pro zlepšení nálady doporučuji procházku v lese. Je tam krásný čerstvý vzduch a cestou můžete posbírat spoustu hub. Můžete poslouchat ptačí zpěv. A když budete hodní, uvidíte i ty malé šmoulí neposedy.

Když se nudím, hraji s mamkou **JENGU-věž**. Ve hře jde o to vyjmout dřívka ve tvaru obdélníku z věže a následně je vložit na její vrchol. Vyhrál ten, komu věž nespadne. Hra je velmi lehká na pochopení a taky zábavná, ještě mě neomrzela.
Jiří Šejnoha, V. třída

Marek Novotný, V. třída

Jedna z mých oblíbených činností je kreslení na notebooku. Je to program, který má každý počítač/notebook v základu. Takže nyní návod – jednoduše v základní nabídce Start zvolím MALOVÁNÍ 3D. A potom můžete kreslit!

Helena Dostálová, V. třída

Začala obtížná doba hlavně pro učitele a děti. Dnes budu mluvit o dětech, které musely z ničeho nic opustit školu. Některé děti v téhle době můžou mít deprese. Já ji nemám, protože hlavní zbraní proti depresi je zábava a pak smutek nemá šanci. Dnes vám dám tip na zabavení se.
Moc ráda peču a nejraději dělám muffiny a perníčky. Mám z toho vždy velikou radost, pečení vás zabaví na víc jak hodinu. A pak si to můžete snist. Recept na muffiny najdete ve školním časopisu v článku Vaření s Helčou a Luckou. Zdobení je vždy nejlepší, protože můžu ochutnávat, a to mě baví.
Tady máte fotku z pečení perníčků.

Depka nemá šanci

(pokračování ze strany 14)

Ahoj, jestli máte na něco chuť a nemáte co dělat, tak si udělejte hrnkový dort. Je jednoduchý.

Potřebujete:

4 lžíce hladké mouky
4 lžičky kakaa
1/4 prášku do pečiva
2 lžičky cukru
špetku soli
5 lžic mléka
2 lžičky oleje

Kamila Fialková, V. třída

Všechny suroviny nasypejte do hrnečku a pořádně promíchejte. Hrneček dejte do mikrovlnky na 2 až 3 minuty. Po vychladnutí můžete podávat. Kdo chce, může i pocukrovat. Doufám, že Vám bude chutnat a budete si užívat i v této době.

Nuda doma, nuda v Brně,
Ale nikdy na zahradě.
Po škole jdem rychle ven,
všem úkolům ujedem.
S balónem si kopu rád,
je to velký kamarád.
Po procházce do sadu,
mám vždy dobrou náladu.
Pobyt venku bystří smysly,
nejradši mám chůzi v listí.
Jiří Bezděk, V. třída

Chodíme rádi na procházky. Teď na podzim, když vysvitne sluníčko, je všechno krásně barevné. Cestou jsme nasbírali šípky na čaj a připravili něco dobrého na zub. Po malé svačince si procvičíme mozkové závity u hry „NAŠE STOLETÍ“. Šípkový čaj má hodně vitamínu „C“, sluníčko zas „D“, to pro KORONÁČE bude zlé!!!

Lucie Gregorová V. třída

Když se nudíte a nevíte co dělat, tak si upečte bábovku. Mě vaření baví skoro tak jako čtení - což je rekord.

Nejdřív si nachystáme ingredience.

BUDETE POTŘEBOVAT:

bábovkovou formu, misku
350 g mouky (150 g polohrubé a 200 g špaldové)
250 g nastrouhaných jablek (dvě velká jablka)
120 ml oleje (řepkový, ale může být i slunečnicový)
3 vejce
kypřicí prášek do pečiva
2 hrsti rozinek
tekutinu na namočení rozinek (rum naředěný s horkou vodou, ale může být i citronová šťáva)
150 – 200 g cukru (postačí i med)

POSTUP:

Jako první si namočte rozinky (tak ať jsou celé ponořené) alespoň na půl hodiny a dejte bokem.

Rozklepněte všechna vajíčka do misky a ušlehejte metličkou s cukrem/medem. Vznikne vám světlá pěna. Vlijte olej (teď si vezměte vařečku), mouku s kypřicím práškem a nastrouhaná jablka. Zamíchejte. Na závěr vsypte/vlijte rozinky a znovu promíchejte. Vymažte a vysypte si formu a vlijte těsto. Dejte do trouby a pečte na 170 °C cca 50 minut. Až je to hotové, vytáhněte a nakrájejte.

Klára Ficová, V. třída

Distanční výuka šesťáků ve fyzice

Šesťákům začal v září těžký život druhostupňáků. Už to nejsou děti, kterým se dovoluje hrát si, ale velké holky a velcí kluci, po kterých chtějí všichni jenom práci, zodpovědnost, kázeň, pořádek, dodržování pravidel a další nepříjemnosti narušující životy dospívajícího.

Vedle takovýchto nesmyslů od září přibyly ve výuce předměty, které jsou tedy fakt hrůza - děják, občanka, zemák a taky ta hrozná fyzika. A ke všemu, aby nebyl všem děsům konec, jsme zase vpadli do distanční výuky.

Fyziku má šestá třída v distanční výuce dvakrát. Jednou online, podruhé offline.

Víte, čím se bavíme?

Zkusili jsme si experiment. To, co jsme zkoumali, se nazývá difuze a má to co do činění s mrňavými částečkami, ze kterých je složeno všechno kolem nás. Tentokrát jsme zkoumali, jak pronikají částečky čaje mezi částečky studené a teplé vody.

Podívejte se, jak to dopadlo.

Zuzana Dvořáková

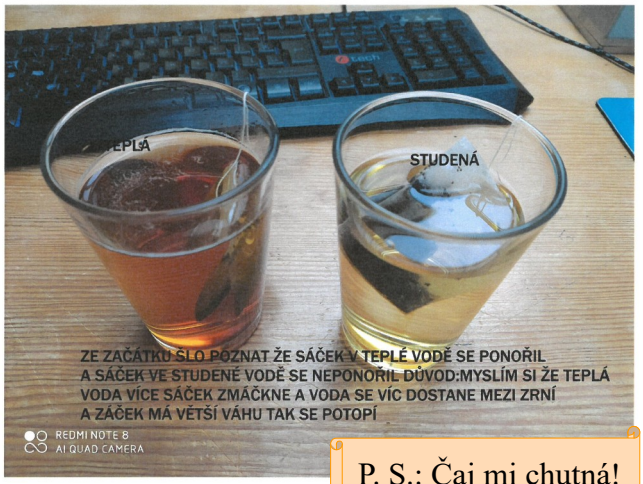

P. S.: Čaj mi chutná!

Petr Vaverka, VI. třída

Protokol (hokus pokus)

Na svůj pokus jsem použila dvě sklenice, jednu s teplou a druhou se studenou vodou.

Do každé z nich jsem vložila jeden sáček černého čaje.

Čaj v teplé vodě pouštěl barvu dříve než čaj ve studené vodě.

Po zamíchání se studená voda mírně zabarví a teplá voda se obarví úplně.

Závěr: čaj je lepší zalít horkou vodou, protože se z něho v teplé vodě dřív uvolní barva i chuť čaje.

Poznámka:
Ségra si smíchala obě skleničky dohromady a pak mi ten čaj vypila.

Michaela Kuzevičová, VI. třída

Fyzikální pokus s čajem – difuze

Levá sklenice – studená voda, pravá sklenice – teplá voda.

V teplé vodě se barvivo uvolňuje rychleji. Ve studené je obarvená voda světlejší.

Po zamíchání se barvivo rovnoměrně promíchá s vodou.

Lukáš Dozbaba, VI. třída

Na návštěvě ve včelím království

V pondělí 21. září proběhl další projektový den v I. oddělení školní družiny hrazený z OP VVV Šablony II., tentokrát na téma „Včelí království“. Navázali jsme spolupráci s panem včelařem, Ing. Tomášem Salnekem z Ořechova. Kromě poutavého vyprávění o včelách si mohly děti prohlédnout již nepoužívaný včelí úl a různé pomůcky pro včelaře (rámky, rozpěrák, klícku na včelí matku…). Nejvíce děti nadchla možnost vyzkoušet si včelařský oblek a práci s dýmákem.

Zahráli jsme si na včeličky a opylovali jsme kytičky podle barev. V rámci pracovních listů jsme si zopakovali hierarchie včel v úlu a procvičili uvolnění ruky při grafomotorickém úkolu. Bavilo nás házet kostkou a přenášet kostkou daný počet včeliček z úlu na kytičky.

Na závěr si pro nás pan včelař připravil překvapení. Přinesl různobarevné voskové plástve a knoty. Vlastnoručně vyrobená svíčka z pláství pro nás bude milou vzpomínkou na příjemně strávené odpoledne, až si ji zapálíme na štědrovečerním stole.

Iveta Schimmerová

Brouci

Nech brouka žít bylo další téma pro projektový den, tentokrát ve III. oddělení školní družiny, hrazený z OP VVV Šablony II. Výuku vedl vedoucí našeho entomologického kroužku, pan Ing. Jiří Chromý. Za slunečného počasí jsme vyšli do okolí školy pozorovat přírodu. Zaujal nás keř komule Davidovy, lidově motýlí keř, na kterém jsme pozorovali babočku. Pak jsme se už vrhli na pozorování a odlov brouků (chrobák velký, vroubenka americká, střevlíčci...). Zajímala nás tvarová a barevná pestrost. Po návratu do školy jsme si povídali o stavbě těla brouků a jejich přizpůsobení k životu v určitém prostředí. Učíme se, jak namalovat brouka, vycházíme z písmene T, využíváme osovou souměrnost, paní učitelka třídní by z nás měla radost! Po tréninku přichází malování na ostro – na bavlněné roušky. Vzniká barevně a tvarově pestrá entomologická sbírka. Ve volných chvílích máme možnost pozorovat pod mikroskopem křídla chrobáka velkého, nalezeného mrtvého před školou. Máme možnost ptát se pana inženýra na brouky z vystavených sbírek. Na závěr si dle zájmu můžeme vyrobit

brouka z kaštanů a svou účast na projektu jsme stvrdili podpisem – namalovali jsme brouka na dřevěnou paletu.

Iveta Schimmerová

Všude samá voda

Na začátku října jsme přivítali v I. oddělení Ing. Zorku Ryparovou z Rezekvítku, která si ve spolupráci s naší paní vychovatelkou pro nás připravila program o vodě. Všichni moc dobře víme, jak je voda důležitá nejen pro člověka, ale především pro celou přírodu.

Nejprve jsme poslouchali různé zvuky vody a snažili jsme se uhodnout, co se pod nimi skrývá. Některé z nich nám daly pořádně zabrat (nalévání vody do skleničky). Venku jsme si zahráli na dešťové kapky, které se spojí do potůčků, řek a nakonec doputují do moří a zase se vypaří do mraků. Tahle pohybová a zároveň naučná hra o koloběhu vody nás moc bavila. Koloběh vody jsme si pak ještě zopakovali při modelování vodních prvků v krajině (na plátně) a při výukové interaktivní hře na tabletech. Abychom lépe pochopili, jak se voda může udržet v krajině, vrhli jsme se na modelování rovné a klikaté řeky a zoraného pole po vrstevnici a po spádnici. Pak jsme netrpělivě čekali a odhadovali, kudy voda proteče rychleji. Pokus nám potvrdil, že v rovných řekách teče voda rychleji a hlavně pokud špatně zoráme pole, voda se nám v něm neudrží a na poli se nám nic neurodí. Dalším pokusem s různě savými materiály jsme si dokázali, že les zadrží více vody než třeba parkoviště. Třešničkou na dortu byla práce s termokamerou. Houbička nasátá vodou (představovala les) byla pod termokamerou světlá/chladná, zatímco kámen (představující parkoviště) byl tmavý/teplý. Na závěr jsme si ještě trošku zašpásovali s termokamerou. Těšíme se na další společně strávené odpoledne se Zorkou!

Iveta Schimmerová

Na houbách

Děti v I. oddělení tradičně provází skřítek Podzimníček. Jednou odpoledne pozval děti k sobě do lesa na houby. Děti si musely vzpomenout, které houby si mohou dát do košíčku, aby si mohly udělat doma pořádnou smaženici. Při sběru si připomněly, že je lepší neznámou houbu v lese nechat, než z ní uvařit polévku a pak skončit v nemocnici s otravou. Některé děti skřítka příjemně překvapily svými znalostmi o houbách. A protože se nám houbařský výlet do lesa zalíbil, naučila nás paní vychovatelka malé kouzlo s listy – frotáž. Listy vložené pod papír žilnatinou nahoru se nám po tahu voskovkou „obtiskly“ na papír. To bylo radosti, když se nám čarování začalo dařit! Do napadaného listí jsme usadili námi vystřižené houbičky. Copak si pro nás přichystá skřítek Podzimníček příště?

Iveta Schimmerová

Vojtech Sopko, I. třída

Rozhovor s novou paní ředitelkou

V srpnu byla do funkce jmenována nová paní ředitelka, Mgr. Jana Cacková. Předtím působila na pozici zástupkyně, pro učitele a děti se tak ředitelkou stala známá tvář, přesto jsme se rozhodli položit jí pár otázek týkajících se její nové pozice, distanční výuky, plánů do budoucna a nahlédli jsem i do jejího soukromí. Jsem moc ráda, že si udělala při své vytíženosti čas na rozhovor pro Ámosův list.

R (redakce): Jak dlouho pracuješ v želešické škole?

PŘ (paní ředitelka): V letošním školním roce jsme s paní učitelkou Musilovou ve škole služebně nejstarší. Obě nás přijímal pan ředitel Krumpholc a v naší škole jsme začaly učit v roce 2000.

R: Od srpna jsi byla jmenována do funkce ředitelky školy. Jak se změnila Tvoje práce? Co vše práce ředitelky obnáší? Jak je práce časově náročná?

PŘ: Letošním srpnem se změnilo všechno. Na starosti mám kromě základní školy i mateřskou školu, jídelnu, najednou řeším daleko víc věci provozní, jako třeba výměnu světel v mateřské škole, prasklou podlahu a další věci. Už jako zástupkyně jsem pracovala na 100 %, ale teď vidím, že je potřeba ještě trochu přidat, zvláště v této době, kdy je život školy vymknutý z kloubů.

R: Co Tě v poslední době v pracovním životě potěšilo?

PŘ: Práce je hodně, ale když se něco podaří, z poslední doby například úspěšné pořízení nových notebooků pro učitele, mám z toho samozřejmě velikou radost. A těší mě, když slyším od kolegů, že tak, jak jsme s panem zástupcem Špiritem nastavili distanční výuku v naší škole, jim to vyhovuje.

R: Co Ti přijde na práci ředitelky nejtěžší?

PŘ: Umět vypnout, když přijdu domů. Někdy to opravdu nejde a člověk má pořád tendenci kontrolovat alespoň na dálku přes email, zda se něco neděje, zda není potřeba něco vyřešit.

R: Čeho si vážíš u svých podřízených?

PŘ: Pracovitosti, ochoty na sobě pracovat, což se ukazuje i teď v období distanční výuky, a také toho, že naplňují to nejdůležitější, co se od učitelů očekává, tedy že jsou tu pro děti, snaží se je podporovat, pomáhat jim, učit je tak, jak nejlépe umí.

R: V čem je naše škola podle Tebe výjimečná?

PŘ: Myslím si, že je nám tu spolu dobře, dospělým i dětem.

R: Jak školu změnila distanční výuka a jsme na ni připraveni?

PŘ: S naší připraveností a ochotou učitelů udělat pro vzdělávání našich žáků maximum i v této době jsem spokojená. Těší mě, že distanční výuku zvládají i naši nejmenší, žáci z prvního stupně.

R: Vyhovuje Ti distanční výuka, nebo je lepší mít školu plnou dětí?

PŘ: Ve škole bez dětí je smutno a není tu z učitelů snad nikdo, komu by tato situace vyhovovala. I tak se s tím snad vyrovnáváme dobře a na dálku učíme podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

R: Jaké jsou Tvoje plány se školou do budoucna?

PŘ: Jakmile to bude možné, ráda bych dělala více celoškolních projektů a také zavedla tradici zahradních slavností pro žáky (i bývalé), rodiče, učitele.

pokračování na straně 20

ÁMOS SE PTÁ...

Rozhovor s novou paní ředitelkou

(dokončení ze strany 19)

za redakci Iveta Schimmerová

R: Čím Tě dokážou Tvoji žáci potěšit nebo naopak naštvat?

PŘ: Nejvíc mě potěší, když mě překvapí. A štve mě, když je někdo obdarovaný schopnostmi a dovednostmi, ale nechce to ukázat, je pasivní, nezajímá se.

R: Co děláš ráda ve volném čase? Jak relaxuješ?

PŘ: Ráda chodím po horách, jsem taková horská koza.

R: Čím bys chtěla být, pokud bys nepracovala ve školství?

PŘ: Ve škole jsem chtěla pracovat vždycky, takže se mi splnil sen. Kdybych měla volit znova, a nemohla si zase vybrat školství, opět bych zalovila v profesích, které pracují s lidmi, mohla bych být třeba zdravotní sestra.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji Ti mnoho úspěchů na pozici ředitelky i v osobním životě!

Oslovili jsme děti ze druhé a třetí třídy, aby paní ředitelce trošku poradily, co by mohla ve škole změnit či vylepšit. Děkujeme dětem za jejich originální nápady. S radostí je předáme paní ředitelce.

KDYBYCH BYL/A ŘEDITEL/KA NAŠÍ ŠKOLY, ...

Vít Hlinka, II. třída
...tak bych vylepšil družinu (udělal bych větší místnost).

David Remer, II. třída
...nechal bych postavit bazén.

Adam Oswald, II. třída
...tak bych pořídil automaty na vodu do třídy a na chodbu. Chtěl bych moderní školu.

Jan Hladký, II. třída
...tak bych dovolil, aby všechny děti přinesly do školy zvířátka.

Michal Boháček, II. třída
...zvětšil bych prostor v šatnách (mačkáme se tam) a prodloužil přestávky.

Beata Magdalíková, III. třída
...tak bych před školou na zahradě postavila velký altán s tabulí, abychom se mohli učit i venku na sluníčku. To bych si moc přála.

Adéla Ficová, III. třída
...tak bych byla spravedlivá a spokojená, že jsem vůdkyně naší školy.

Anna Balátová, III. třída
...tak bych řekla, že všechny úkoly jsou dobrovolné. Všechny učebnice by byly elektronické. A o přestávce by se mohlo chodit ven na hřiště.

Zuzana Havlová, III. třída
...měla bych všechno pod kontrolou.

Matyáš Korger, III. třída
...tak bych prodloužil přestávky.

Jan Mička, III. třída
...vzal bych celou školu na výlet do Legolandu a koupil bych každému velkej zmrzlinovej pohár s lego panáčkama.

Otto Touška, III. třída
...tak bych nic nezměnil, mně se líbí škola tak, jak je.

Elena Fialková, III. třída
...tak bych vyměnila v tělocvičně kozu za slona a zavedla bych kroužek vaření.

Daniela Lopraisová, III. třída
...pustila bych děti do školy.

Zuzana Bartková, III. třída
...vyhlásila bych prázdniny.

Ámosovo historické okénko

Milí malí i větší čtenáři,

vítejte v Ámosově historickém okénku. A máme tady zase karanténu. Co naděláme?! Nic! Tak se pojďme trochu mrknout do minulosti, abychom nezůstali nevzdělaní. Neboť: „*Člověk dokonale učený jest strom na kořenu vlastním stojící, svou vlastní vláhou se napájející, vždycky stále a čím dále tím silněji rostoucí, zelenající se, kvetoucí, ovoce nesoucí.*“ Řekl kdo? Řekl Jan Amos Komenský, učitel, spisovatel, filozof, kněz, jeden z nejvýznamnějších a nejznámějších příslušníků našeho národa.

15. listopadu si připomeneme 350. výročí od jeho úmrtí. A 17. listopadu si připomeneme sice nekulaté, ale přesto významné výročí začátku sametové revoluce, na jejímž konci stál pád komunistického režimu.

Teď si asi říkáte, co mají tato výročí společného kromě toho, že jsou listopadová. Tak čtěte a všechno se dozvíte.

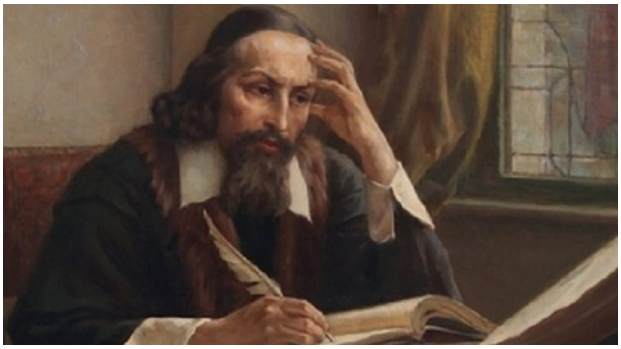

Obr. Jan Amos Komenský
(https://www.epochtimes.cz/2019/11/14/jan-amos-komensky/)

Modlitba pro Martu

Ať mír dál zůstává s touto krajinou

Zloba, závist, zášt, strach a svár
ty ať pominou, ať už pominou.
Teď když tvá ztracená vláda věcí tvých
zpět se k tobě navrátí, lide, navrátí.

Z oblohy mrak zvolna odplouvá
a každý sklízí setbu svou.
Modlitba má ta ať promlouvá
k srdcím, která zloby čas nespálil
jak květy mráz, jak mráz.

Obr. 2 Marta Kubišová v Písni pro Rudolfa III.
(https://img.cncenter.cz/img/1-full-3084560.jpg?v=2)

Hudbu složil Jindřich Brabec, slova napsal Petr Rada.

Poprvé měla píseň zaznít v závěrečném díle televizního seriálu Píseň pro Rudolfa III., a to jako píseň korunující toto populární dílo. Do tvůrčího záměru ale Jaroslavu Dietlovi, scenáristovi seriálu, zasáhl běh historických událostí.

21. srpna 1968 překročila hranice naší země vojska Varšavské smlouvy, aby zde potlačila údajnou kontrarevoluci. Ukončila tak slibně se rozvíjející proces demokratizace naší země a to byl pro většinu národa velký šok.

Modlitba pro Martu, jejíž text nese jasné poselství proti invazi, se tak rázem stala ikonickou písní pražského jara, srpnových událostí i těch, které následovaly.

Možná si říkáte, proč se stala tak slavnou právě tato píseň, když její text inspirovala slova tehdy již bezmála tři sta let mrtvého Komenského.

Pojďme si to napsat vedle sebe.

Ámosovo historické okénko

(dokončení ze strany 21)

Rok 1618

Český národ zažívá období relativní svobody v rámci habsburské monarchie. O svou nezávislost přišel téměř před sto lety, ale teď mají Češi náboženskou svobodu a narůstá i politický vliv českých nekatolických stavů. Ty odmítnou jako svého krále Ferdinanda II. a prohlásí, že si budou záležitosti ve své zemi spravovat samy a také se poohlédnou po novém králi. Nakonec si za něho zvolí Fridricha Falckého, zetě anglického krále a hlavně nekatolíka.

Habsburkové si to ale nechtějí nechat líbit a proti českému stavovskému povstání zakročí. V bitvě na Bílé hoře jsou stavovská vojska poražena, Fridrich Falcký opouští trůn a do Prahy proudí císařská vojska, aby zde udělala pořádek.

Definitivní přítrž myšlenkám na povstání učiní poprava 27 českých pánů na Staroměstském náměstí, konfiskace majetku neposlušné šlechty a vydání Obnoveného zřízení zemského. V něm se píše, že jediným možným náboženstvím v zemi je katolictví. Ti, kteří se nechtějí přizpůsobit, ale jsou osobně svobodní, mohou ze země odejít.

A tak zemi opouští i Jan Amos Komenský, učitel, filozof a biskup Jednoty bratrské. Za hranicemi se věnuje nejen své vědecké práci, ale usiluje také o to, aby se mohli nekatolíci vrátit domů. Veškeré jeho naděje však utne vestfálský mír. Komenský už ví, že se domů nikdy nevrátí. Je nešťastný, a tak usedá za stůl a píše Kšaft umírající matky Jednoty bratrské, v němž vyjadřuje naději, že jednou bude líp a český národ bude zase svobodný. „Věřímť i já bohu, že po přejití vichřic hněvu, ..., vláda věcí tvých k tobě se zase navrátí, ó lide český.“

Rok 1968

Český a slovenský národ zažívají období relativní svobody v rámci sovětského satelitního bloku. Vůlí SSSR se řídí už dvacet let, ale teď se začíná diskutovat o tom, že by to chtělo změnu. Uvažuje se o rozsáhlé ekonomické reformě, hovoří se o socialismu s lidskou tváří. Československo sice zatím otevřeně nemluví o tom, že by se chystalo sovětský blok opustit, ale Sověti už začínají být na poplach.

Vojenské cvičení spojeneckých armád Varšavské smlouvy jim umožní částečně mobilizovat svou, polskou, maďarskou, východoněmeckou a bulharskou armádu a čekat na vhodný okamžik.

Ten přichází v noci z 20. na 21. srpna. Vojska Varšavské smlouvy překračují hranice naší republiky a nemilosrdně učiní přítrž jakýmkoliv demokratizačním pokusům. Následuje období normalizace. Jedinou politickou stranou zůstává i nadále komunistická strana, lidé jsou nuceni distancovat se od událostí pražského jara. Kdo se nechce přizpůsobit, je buď potrestán, nebo opouští zemi.

A v této všeobecné beznaději mnohé osloví právě slova Jana Amose Komenského. Jejich obsah se naplňuje v listopadu 1989, kdy je komunistická totalitní moc svržena a do naší země se vrací svoboda. Tehdy také poprvé po dlouhé době znovu veřejně vystoupí Marta Kubišová a na balkóně Melantrichu zazpívá píseň, která ji tolik proslavila...

Obr. 3 Marta Kubišová na balkóně Melantrichu (https://www.novinky.cz/historie/17-listopad/clanek/modlitba-pro-martu-zazni-ve-stejny-cas-v-radiich-40303137)

Dana Kadlčíková

Národní park České Švýcarsko

Jarní karanténa nám zabránila ve vydání čtvrtého čísla školního časopisu. Proto se v podzimním čísle Ámosova listu vrátíme v našem zeměpisném seriálu k poslednímu a zároveň nejmladšímu národnímu parku na našem území, kterým je České Švýcarsko. Byl vyhlášen 1. ledna 2000 a stal se tak čtvrtým českým národním parkem. Jeho rozloha činí 79,23 km^2 a nachází se v Ústeckém kraji.

Hlavním předmětem ochrany jsou unikátní pískovcové útvary a na ně vázaný biotop. Mohutné skalní věže, brány, stěny, rokle, města a bludiště vznikly v důsledku erozí křídových mořských sedimentů, které byly vyzdviženy na povrch v období čtvrtohor v důsledku alpinského vrásnění. Nejznámějším skalním útvarem je Pravčická brána, která se stala symbolem parku. Má status národní přírodní památky a jedná se o největší pískovcovou skalní bránu v Evropě.

obr. 1

Lesy pokrývají 97 % území. Původně dominantní buk lesní byl vytlačen dnes silně převažujícím smrkem ztepilým. Bylinné patro zde není příliš druhově rozmanité, zato v patru mechovém se vyskytují stovky druhů mechů a lišejníků. Kdysi známou rostlinou parku byl blánatec kentský, už se však v parku nevyskytuje, stejně jako řada živočichů typu los evropský či kočka divoká. V Českém Švýcarsku hnízdí desítky druhů ptáků, za všechny lze jmenovat čápa černého nebo sokola stěhovavého, jehož zdejší populace je největší ve střední Evropě.

obr. 2

První pokusy o ochranu území Českého Švýcarska, potažmo celých Labských pískovců, sahají do roku 1739, kdy hrabě Jan Josef Thun zakázal na území Děčínského panství pastvu dobytka a v určitém období v roce i těžbu dříví. Až 27. června 1972 byla výnosem Ministerstva kultury Československé socialistické republiky zřízena Chráněná krajinná oblast Labské pískovce. V roce 2000 byl zřízen národní park.

Součástí národního parku jsou také soutěsky řeky Kamenice nedaleko Hřenska. Jedná se o hluboké kaňony řeky Kamenice v kvádrových pískovcích. Ve směru toku Kamenice je nejdříve Ferdinandova soutěska, za Dolským mlýnem část zvaná Ve Strži, Divoká soutěska a Edmundova soutěska. Řeka zde protéká pod strmými skalami vysokými 50–90 m. Edmundovou a Divokou soutěskou prochází žlutá turistická značka, v neschůdných úsecích funguje převoz na pramicích. Úsek plavby v Edmundově soutěsce je dlouhý 960 metrů, na Divoké soutěsce 450 metrů. Dnes je k dispozici v Edmundově soutěsce 8 lodí pro 25 osob, v denním provozu je přibližně 6-7 lodí. Součástí atrakce je v současné době kromě specifického výkladu zaměřeného žertovně, ale i naučně také umělý vodopád u Tiché soutěsky, který je pomocí ocelového lanka spouštěn převozníkem na lodi pomocí systému ve skrytém přehrazení drobného bočního přítoku vysoko ve skalách.

obr.1: https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:%C4%8Cesk%C3%A9_%C5%A0v%C3%BDcarsko#/media/File:Pravcicka_brana_001.jpg
obr. 2: https://josefstepanek.cz/wp-content/uploads/2009/08/np-ceske-svycarsko.png

Michal Špirit

Jak Wolfíček stonal

Milé děti,

zajímalo by Vás, jak pandemie různých nemocí ovlivňovaly život dětí v minulých staletích? Svoji zkušenost můžete porovnat se zážitky například jedenáctiletého Wolfíčka Mozarta.

„Wolfíčku“ – tak mu říkal otec Leopold. Byl mu nejen milujícím tátou, ale i přísným učitelem a - řečeno dnešním slovníkem – manažerem. Než se Wolfgang Amadeus mohl živit jako hudební skladatel, prezentoval ho otec na pódiích evropských šlechtických domů jako geniálního klavíristu, často v doprovodu jeho sestry Nanerln. V roce 1776 se vydali ohromit svojí hrou císaře pána do Vídně. Tam je zastihla epidemie neštovic. My jsme proti pravým neštovicím očkováni, ale tehdy se lidé mohli spolehnout maximálně na svoji imunitu nebo mohli před pandemií utéct. A to byl případ Mozartův. Otec jej odvezl ze zamořené Vídně do ??? Do Brna! Koncert zde již byl domluven, když se u Wolfíka projevily první příznaky neštovic. Vlivný otec neváhal a po ustoupení horečky jej převezl do Olomouce, kde měl známého lékaře – a dobrého lékaře. To je důležité, vždyť z 10 nemocných dětí 9 zemřelo. Z vděčnosti za pohostinnost a pomoc uspořádali Mozartovi koncert v Olomouci a na zpáteční cestě do Vídně zahráli konečně i v Brně.

Jaký byl Mozart kluk? Jak vypadala jeho škola? Možná se trochu podobala té vaší distanční výuce. Vzdělával se totiž doma. Od 3 let hrál na klavír a housle, učitelé ho prohánělí v latině, němčině, italštině a francouzštině. Miloval matematiku, hlavně paměťové operace s velkými čísly. Že to musel být nudný patron? Nevěřím, jeho hudba je vše, jen ne nudná. Byl to pořádný vykuk a šprýmař. Podívejte se, jaké dopisy psal jako dvanáctiletý své sestřenici – nenechte se zmást oslovením:

„Nejmilejší tetičko, kočičko!

Váš mně tak drahý dopis jsem obdržel – podržel, a z něho poznal – uznal, že se panu strýci – sýci a paní tetě – Bětě a Vám – sám dobře daří – vaří; i my jsme chvála Bohu zdrávi – pávi. Také dopis – popis od tatínka – papínka se správně dostal do mých pracek – placek.“ …. V tomto duchu pokračuje celý dlouuuuhý dopis a na závěr? Seriózní pozdrav … „ Teď mne jen mrzí, že musím končit tak brzy. Mějte se hodně hezky a jsem jako vždy Váš starý pitomec, Wolfgang Amadé Růženec

Mozartův pobyt v Brně připomíná socha, kterou vidíte na obrázku. Kdo z Vás pošle první odpověď na naši otázku, bude odměněn. Čím? To je překvapení.
Otázka: Kde v Brně stojí socha, kterou vidíš na obrázku? (název ulice, popř. náměstí nebo název instituce, před kterou socha stojí)
Své odpovědi posílejte na adresu: amos@skolazelesice.cz

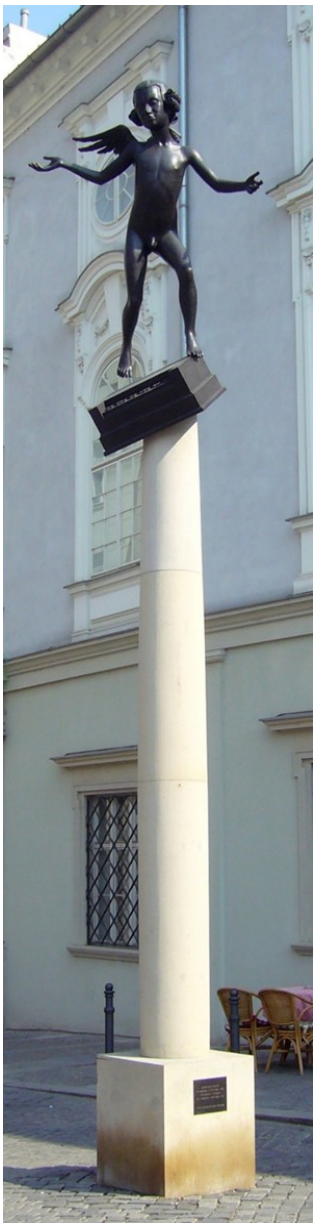

Ilona Hofmanová

Deskové hry dříve a dnes

Hry doprovází lidstvo už po několik staletí. Hra je jakýsi druh terapie, která pomáhá dětem hravou formou v interakci mezi vrstevníky, komunikaci, v osvojování si základních dovedností, jako je postřeh, strategie, ověřování získaných znalostí, koncentrace, umožňuje dětem zažít úspěch, ale také rozšiřovat slovní zásobu. Nemalá obliba je i mezi dospělými, kteří vnímají společenské hry jako dobrý způsob relaxace, aktivní a zábavnou formu odpočinku, uvolnění a odreagování od každodenních starostí a stresů. Deskové hry lze rozdělit do několika typů. Velice oblíbené jsou postřehové hry, kam bezesporu patří hra Námořní bitva neboli lodě. Tato hra se hrávala již v minulosti, dříve za pomocí tužky a papíru, a v současnosti má podobu fyzickou, kde je hrací plocha z plastů a plastových částí. Cílem hry je potopit lodě soupeři dříve, než je potopí on nám. Zajímavé, zábavné a akční hry jsou také Grabolo, Fingo nebo Keetoo, v nichž hráči uplatní především postřeh, ostrý zrak a rychlé ruce. Obdobou velice známé karetní hry Pexeso je její novější a rozšířená podoba Pexetrio, kde nejsou hledány dvě stejné kartičky, ale tři různé obrázky, které k sobě patří, a každá trojice je označena stejným společným znakem.

Při společně stráveném volném čase u deskových her, které přinesou nejenom zábavu a ponaučení pro všechny hráče, děti přejímají od svých rodičů způsob uvažování a strategie při hře.

Bohdana Lišková

Vaříme s Helčou a Luckou

Harry Potter cupcaky

Potřebujete
150 g cukr moučka
150 g másla
3 vejce
3 lžíce holandského kakaa
150 g polohrubé mouky
půlka milky

Do mísy dáme 150 g cukru. Máslo dáme do mikrovlnky a nalijeme do mísy. Vše začneme míchat a postupně přimícháme 3 vejce. Když je vše zamíchané, přidáme 3 polévkové lžíce kakaa. Přes síto přidáme 150 g mouky, půlku nakrájené milky, zamícháme. Nandáme do vymazané formy. Troubu nastavíme na 180 °C. Cupcaky v troubě necháme 20 min. Zdobím marcipánem.

Helena Dostálová, V. třída

Tousty s avokádem

toustový chléb (opečený v topinkovači
zralé avokádo
pepř
sůl
pár kapek citronu
strouhaný sýr Grana Padano
Lucie Gregorová, V. třída

Pizza šneci

listové těsto
kečup/rajčatový protlak
pizza koření
šunka
sýr eidam/gouda

Část těsta vyválíme, potřeme kečupem, lehce osolíme a okořeníme pizza kořením, poklademe šunkou a nastrouhaným sýrem. Zabalíme a krájíme. Kousky položíme na pečicí papír a pečeme ve vyhřáté troubě na 190-200 stupňů asi 15 minut.

Iveta Schimmerová

Můj domácí mazlíček

Jednu seriálovou rubriku věnujeme letos v Ámosově listu domácím mazlíčkům. Pochlubte se i vy svým domácím mazlíčkem!

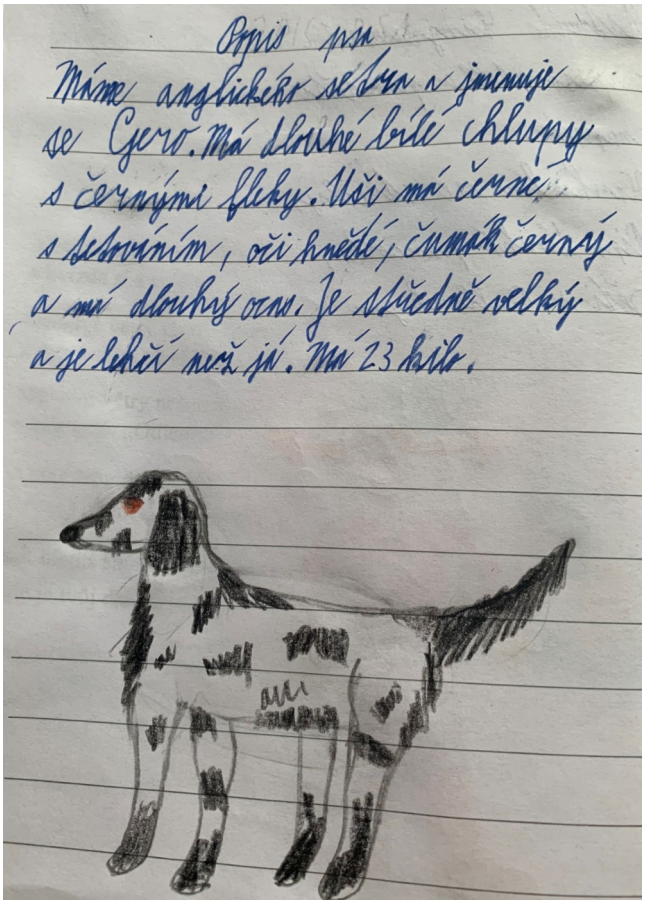

Timon Hasilík, III. třída

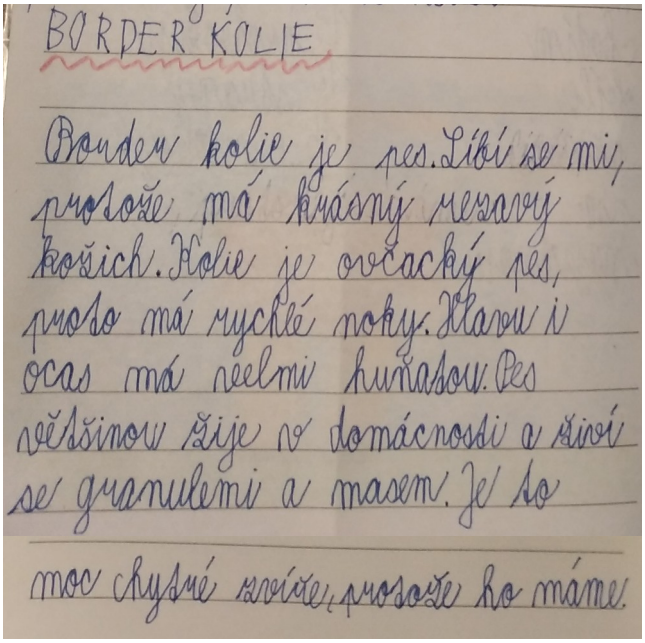

Radek Hrubý, III. třída

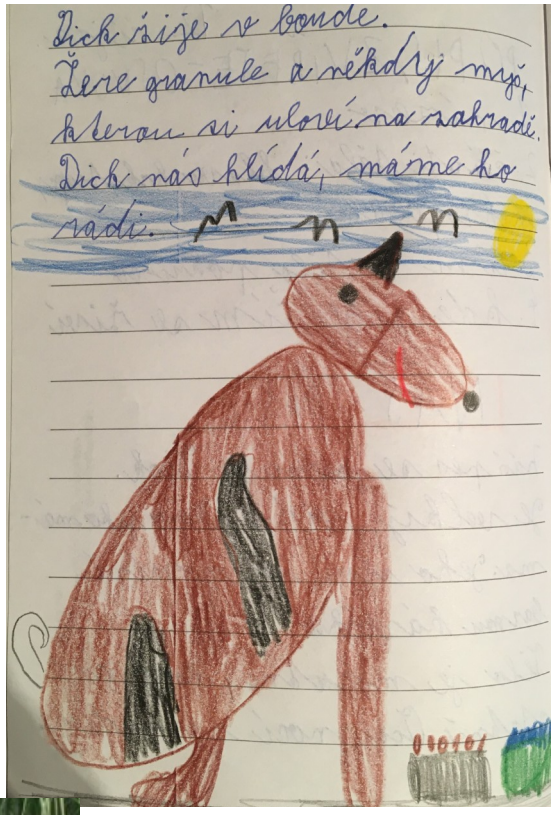

Otto Touška, III. třída

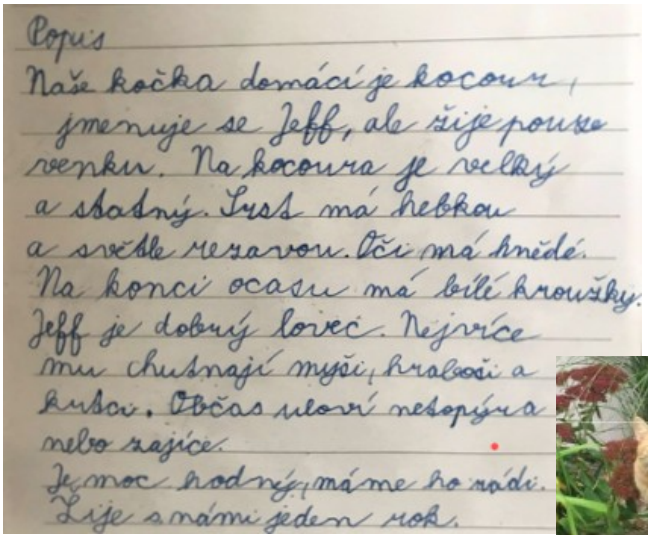

Jan Mička, III. třída

A co napsaly děti o svých mazlíčcích do školního časopisu Ypsilonek v roce 2000? Přečti si na straně 29.

Seznamte se s Ufonkem a Ypsilonkem

Ve školním archivu byla na konci školního roku nalezena vzácná složka s nenápadným štítkem „Ufonek“. V první chvíli nás napadlo, zda jsme neobjevili nějaké důkazy o výskytu mimozemské civilizace na půdě naší školy. Tajemství bylo záhy odhaleno. Složka ukrývala starší čísla školních časopisů (předchůdce Ámosova listu), které vydávala II. a III. třída v letech 2000-2007 pod různými názvy (Ufonek, Ypsilonek…). První z nich vyšel tedy před 20 lety, proto jsme se rozhodli, že v letošních číslech Ámosova listu vzdáme hold našim předchůdcům z řad žáků a učitelů a věnujeme jim jednu ze seriálových rubrik. Hned se přesvědčíte, že některá témata jsou mezi dětmi oblíbená i po 20 letech!

Iveta Schimmerová

Redakční rada rozhodla, že v Ypsilonku otiskneme dvě vyprávění ze září, které jsme poslali na soutěž do Znojma. Ale naši kluci nic nevyhráli. Tak si to aspoň všichni přečteme a vzpomeneme si na léto 2 000.

Z prázdninového deníku

Jak jsem se ztratil

O prázdninách jsem letěl s babičkou, dědečkem a Andrejkou do Španělska. Bydleli jsme v hotelu u moře. Z balkónu jsem viděl na skákací hrad a prolézačky. Jednou, když babička a děda usnuli na pláži, jsem se nudil a šel jsem prozkoumat atrakce pro děti. Dostal jsem se do věže, začal šplhat po lanu a sjíždět po tyči dolů. Když mě to přestalo bavit, přešel jsem k prolézačkám. Hudba vesele hrála a všichni skotačili. Všechno jsem obešel a vracel jsem se k našim. Jenže jsem zamířil na opačnou stranu, nikoho známého jsem neviděl a tak jsem zamířil k zábradlí nad mořem a zůstal a stát na jednom místě.
Mezitím se babička vzbudila a začala mě všude hledat. Nějaká paní jí naštěstí řekla, že jsem u zábradlí. Babička mě našla a pěkně mě vyhubovala. Teď už vím, že musím říct kam jdu, aby dospělí neměli o mě starost. Ale stejně se mi tam moc líbilo a narok to tam budu všechno znát.

Luboš Zíma, II. třída

Jak mě tobogan vystřelil

V létě jsme byli s rodinou v Itálii u Magu. Všechno se mi líbilo, ale nejvíc tobogany. Byly tam tři: malý, větší a největší. Já jsem se vydal na ten prostřední. Na vršku jsem se divil, že to se mnou nic nedělá, že se nehnu. Ale jen jsem se položil i s hlavou, asi jsem se dotkl nějakého spínače a z té pěkné výšky jsem se strašně rychle rozjel. Dráha byla rozdvojená, já jsem se dal nalevo a nějaký pán napravo. Řítil jsem se do zatáček velkou rychlostí po skluzavce. Najednou nejprudší zatáčka, ohromné vodotrysky, nadzvedlo mě to, vystřelilo a já letěl dlouho a vysoko vzduchem a nakonec jsem dopadl do bazénu až na dno a bylo to hlubší než náš bazén v Blučině. Nakonec nám někdo řekl, že na ten tobogan se může až od 8 let, ale mně do osmi let už scházelo jen čtvrt roku. Italsky jsme neuměli ani já ani taťka, tak jsem si naštěstí ten tobogan mohl vyzkoušet.

Radim Homola, III. třída

ÁMOSOVY SERIÁLY

Seznamte se s Ufonkem a Ypsilonkem

(dokončení ze strany 28)

Můj mazlíček

Naše straka

Já mám doma ve voliéře straku zlodějku,ale ona doopravdy nic nesebere,posbírá jen kousky lesklé slámy.Když ji pustím, musím si obout pevné boty. Jak se blíží ke mně, musím buď stát nebo utíkat. Jinak mě začne klovat. Je krásná, černobílá, ale nejvíc se mi líbí, že umí mluvit. Říká: „Kačiku, Kačenka, Kač, Kač !“ Tatínek zavolá: Kačko, domů! A ona se vrátí do voliéry. Máme ji moc rádi.

Jakub Dohnal,III.třída

Můj kocour

Můj kocour se jmenuje Ben. Je moc tlustý a pořád hladový. Jednou jsem šel z obchodu a držel jsem pytlík s rohlíky. Sotva jsem došel ke dveřím,stál tam Ben, skočil po sáčku, roztrhal ho a rohlíky popadaly po zemi. Ben jedl tak rychle, že v minutě bylo po rohlících. A od té doby se to několikrát opakovalo.Kocour Ben je můj dobrý kamarád.

Tomáš Žáček,III.třída

Jak si hraju se psem.

Naše Fatima je hrozně hravá. Ráda se proběhne. Když ji mamka pustí dovnitř, začne vyvádět.Skáče na mě a chce si hrát. Někdy také trochu kouše. Je smutná, když všichni ráno odjíždíme pryč. Táta volá: Vydrž, my se vrátíme!

Jan Homola,II.třída

Zábavníček roku 2000

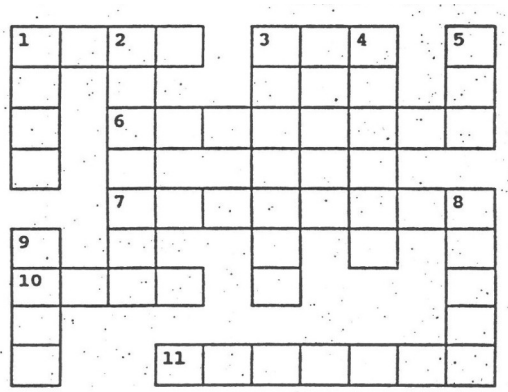

Vodorovně
1. Kosmetická potřeba
3. Plaz
6. Malý mužíček
7. Pracovník na lodi
10. Pokrývka
11. Povrch vody

Svisle
1. Ztroskotaná loď
2. Zdrobnělina táty
3. Opak sytého
4. Opak výšiny
5. Protivník
8. Potřeba pro psaní na tabuli ve škole
9. Přítok Labe

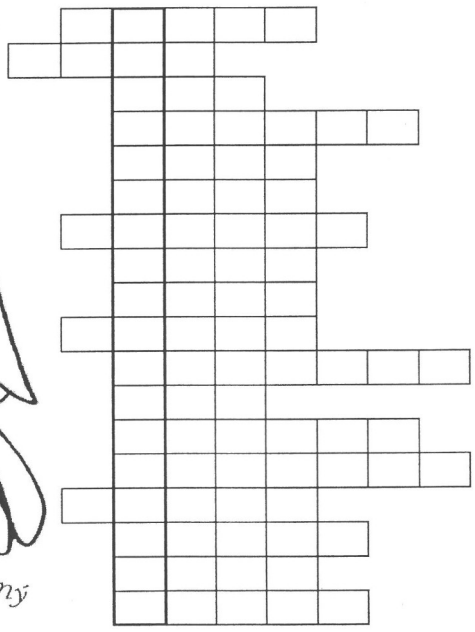

V tělocvičně se …
Mele se tam obilí
Samec od krávy
Zvyk
Opak večera
Dolní končetina
Kouzelné slovo k prosím
Roční období
Mládě od vepře
Na stromě jsou …
Kočičky a …
Adam a …
4 krát 5
Je savec a lítá
Chlapecké jméno 24. 4.
Sudá a lichá
Chlapec, hoch …
Naše spolužačka

Podzimní fotosoutěž

26. a 27. 10. vyhlásil pan ministr Dny boje proti covidu. Děti nemusely sedět před počítačem a učit se na dálku, ale mohly vyrazit na zahrádku, do přírody, na chatu. Ámosův list vyhlásil soutěž o nej podzimní fotku s nejoriginálnějším komentářem. Kdo se chce zapojit do hlasování, může poslat svůj hlas na amos@skolazelesice.cz.

Jak jsem byl rychlejší než špačci!

1.

2.

Když nemůžu do školy, tak si na ni aspoň hraji!

3.

Červený podzim u nás na zahradě

Pohybu zdar, covidu bye, bye!

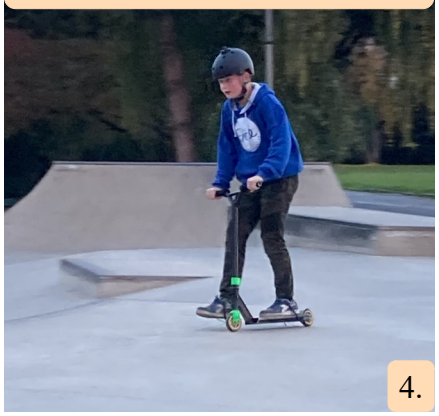

4.

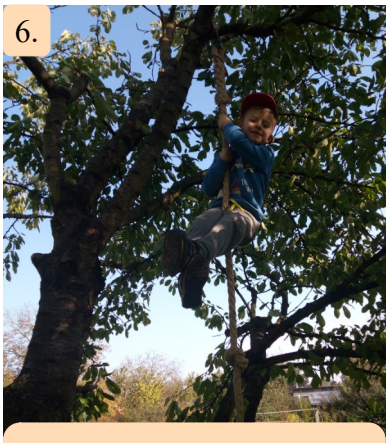

6.

Takto je to parádní, ale škola a kamarádi mi schází!

Raději se všichni schovejte!

7.

5.

Začalo lehce pršet, tak jsem si našel deštník…
A na chatě ho sním!

8.

Všechno je to nějak divný, už i ty stromy rostou kořeny vzhůru!

1. D. Reichman, 2. A. Remerová, 3. K. Vlachová, 4.V. Jahoda, 5. J. Mička, 6. J. Matuška, 7. T. Prachovský, 8. T. Hasilík

Kdo je Fluffí?

pokračování v příštím čísle

Anna Balátová, III. třída a Marie Kondlerová, IV. třída

Když malují kluci...

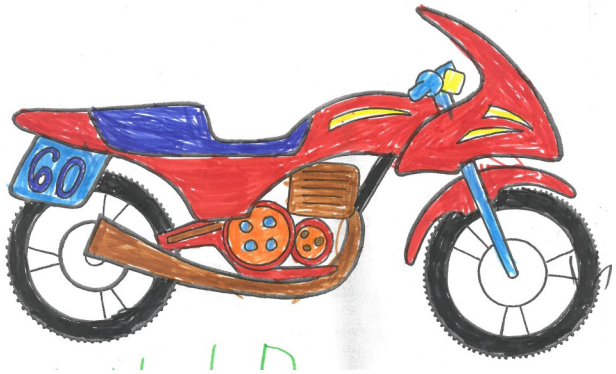

Filip Balát, I. třída

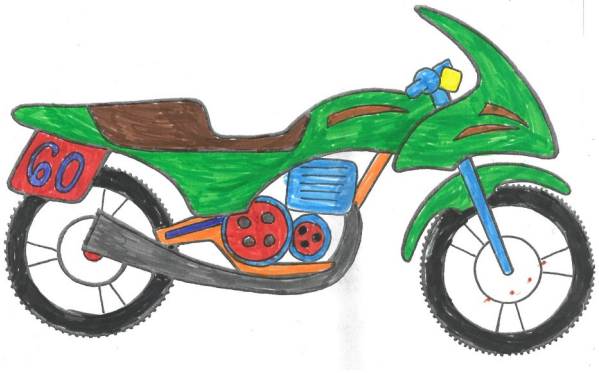

Jan Matuška, I. třída

Antonín Sklenka, I. třída

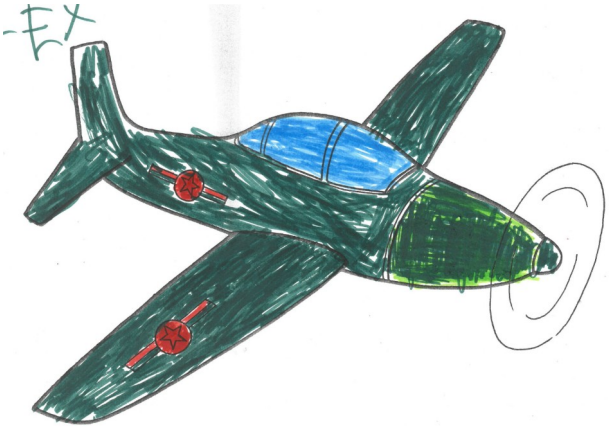

Alex Paar, I. třída

Matěj Pejchar, I. třída

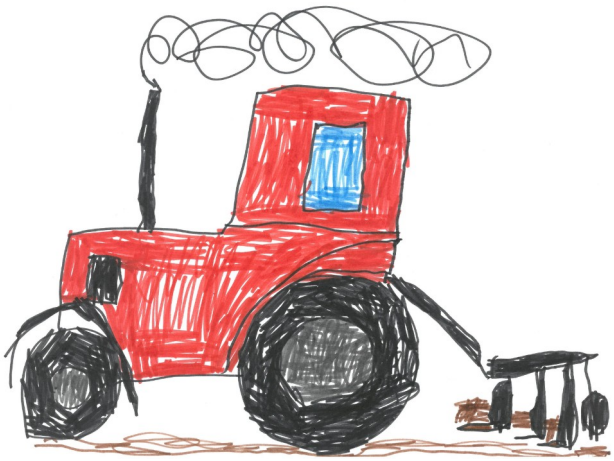

Zdeněk Starý, I. třída

Luštíme s Patrikem

Tento svášek mám moc rád.
Vyřezávám dýně a všude je plno světýlek.
Víš jak se svášek jmenuje?

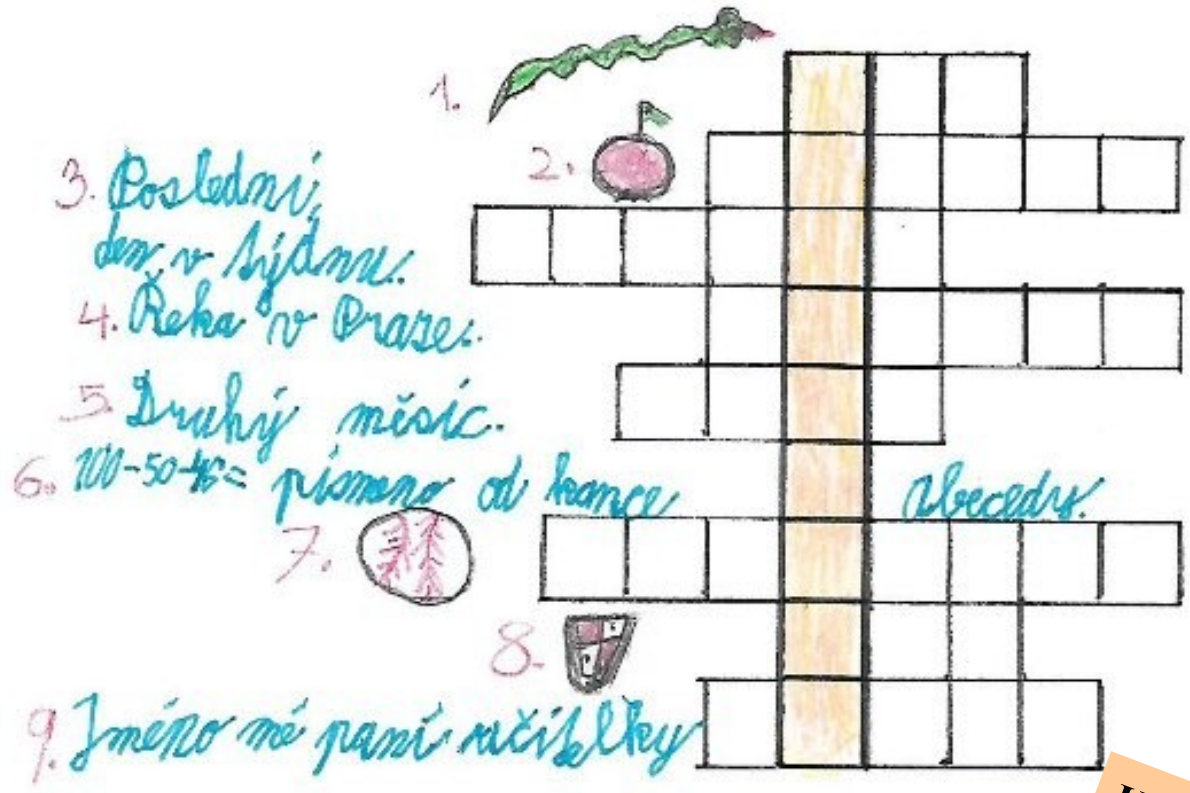

Patrik Brychta, II. třída

Kvíz pro kluky

Vyrob si vrtulku z papíru a kancelářské sponky.
------ přelož ____ stříhej

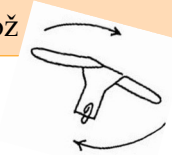

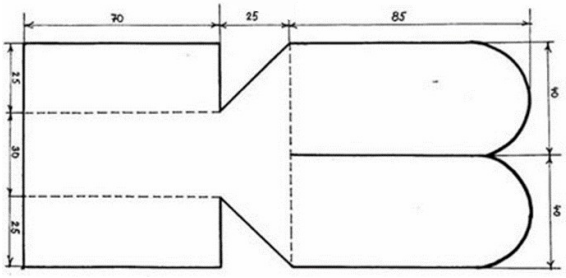

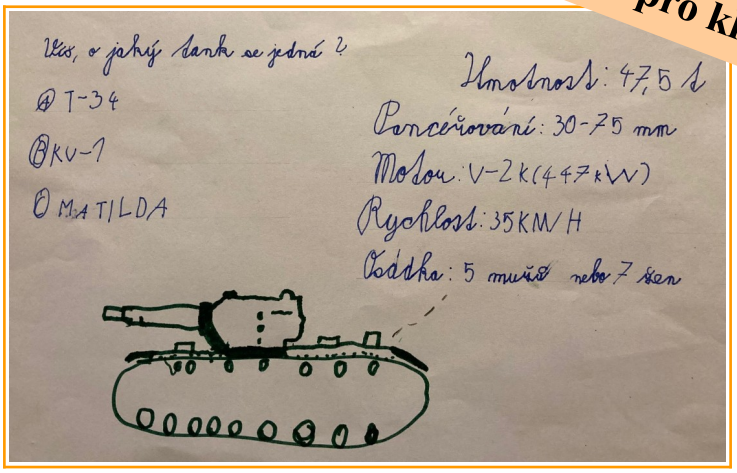

Jindřich Kácal, II. třída

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Klára Ficová, Helena Dostálová, Lucie Gregorová, Marek Novotný (V. třída), Adéla Remerová (IV. třída), Anna Balátová, Otto Touška (III. třída), Patrik Brychta, Chanell Matos da Silva (II. třída)
Termíny uzávěrek čísel VIII. ročníku: 26. 1., 22. 3., 17. 5.
Kontakt: amos@skolazelesice.cz